

د دوهم سموئیل کتاب

داود د شائول د مړینې څخه خبریږي

۱ د شائول د مړینې څخه وروسته، داود عماليقیانو ته د ماتې ورکولو څخه راستون شو او دوه ورځې په صقلغ کې پاتې شو. ۲ په دریمه ورځ د شائول د کمپ څخه یو ځوان سپری چې کالي یې شلېدلې او په سر باندې یې خاورې شیندلې راغی. کله چې هغه داود ته ورغی نو هغه ته د درناوي په خاطر په ځمکه باندې پرمخې پرېوت. ۳ داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: <له کومه ځایه راغلې؟>

هغه ځواب ورکړ: <زه د اسراییلو د اردو څخه راتښتېدلی یم.>

۴ داود پوښتنه وکړه: <ماته ووايه چې په جگره کې څه پېښ شول؟>

هغه وویل: <اسراییلیان له جگرې څخه تښتېدلي دي، د هغوی څخه یو زیات شمېر ووژل شول. شائول او د هغه زوی یوناتان هم ووژل شول.>

۵ نو داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ته څنگه پوه شوې چې شائول او یوناتان مړه دي؟>

۶ هغه ځوان ځواب ورکړ: <د تصادف له مخې زه د جلبوع په غره کې وم او ما ولیدل چې شائول په خپلې نېزې باندې تکیه کړې وه او د دښمن جنګي گاډۍ او سپاره عسکر هغه ته نژدې کېدل. ۷ په دې وخت کې هغه مخ راواړاوه، زه یې ولیدلم او ماته یې نارې کړې. ما ځواب ورکړ: امر وکړئ، ښاغلیه! ۸ هغه زما څخه پوښتنه وکړه: ته څوک یې؟ ما ځواب ورکړ: زه یو عمالیقی

۹. هغه له ما څخه هيله وکړه او وويل: راشه ما ووژنه او د دې رنځ نه مې خلاص کړه، سره له دې چې ډېر سخت درد لرم لا هم ژوندی يم. ۱۰. نو زه ورغلم او هغه مې وواژه، ځکه زه پوهېدم چې هغه سخت ژوبل دی او په هر صورت هغه مړ کېږي. وروسته مې د هغه د سر څخه تاج او د مټ څخه کړی راواخيستل او تاسو ته مې ای باداره راوړل. <

۱۱. نو داود او د هغه ټولو نفرو له غمه خپل کالي وشلول. ۱۲. هغوی د شائلول، يوناتان او د خښتن د قوم يعنې د اسراييلو دپاره يې وير وکړ، ويې ژړل او تر مابننامه پورې يې روژه ونيوله، ځکه چې په جگړه کې ډېر زيات نفر وژل شوي وو.

۱۳. داود د هغه ځوان څخه چې ده ته يې خبر راوړی و پوښتنه وکړه: <ته د کوم ځای يې؟> هغه ځواب ورکړ: <زما پلار عماليقي دی خو مونږ ستاسو په هېواد کې اوسېږو.>

۱۴. داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: <تا څنگه دا جرأت کړی دی چې د خښتن غوره شوی پادشاه ووژني؟> ۱۵. وروسته بيا داود د خپلو نفرو څخه يو تن راوغوښت او ورته ويې ويل: <هغه ووژنه!> نو هغه يې وواهه او مړ شو. ۱۶. داود هغه عماليقي ته وويل: <ستا وينه دې ستا په خپله غاړه وي. تا په خپله ژبه اقرار وکړ چې د خښتن غوره شوی پادشاه دې وواژه.>

د شائلول او يوناتان دپاره د داود د وير سندره

۱۷. داود د شائلول او د هغه د زوی يوناتان دپاره دغه د وير سندره وويله ۱۸. او امر يې وکړ چې د يهودا خلکو ته دې دغه د وير سندره ورزده کړای شي چې د ليندې د وير په نوم يادېږي. (دا سندره د ياشر په کتاب کې ليکل شوې ده.) سندره داسې ده:

۱۹ > د اسراييلو په غونډيو باندې زمونږ مشران له منځه لاړل!

هغه زړور څنگه راپرېوتل!

۲۰ په جت کې دا اعلان مه کوی

د اشقلون په کوڅو کې دا مه خپروئ

داسې نه چې د فلسطينيانو بڼځې خوشاله شي

داسې نه چې د کافرانو لورگانې خوشاله شي

۲۱ ای د جلبوع غرونو

په تاسو دې پرڅه يا باران ونه اورېږي

ستاسو پټي دې غلې دانې ونه کړي

ځکه چې هلته د زړور جنگيالي سپر ناولی شوی دی

د شائول سپر به نور په تېلو غوړ نه شي

۲۲ د يوناتان لينده وژونکې وه

د شائول توره وه بې رحمه

زورور يې مړه كول، دښمنان به يې وژل

شائول او يوناتان وو خومره ښكلي خومره گران! (۲۳)

ژوند او مرگ كې هم يوځای وو

چابك له عقابانو

قوي وو له زمريانو

ای د اسراييل ښځو شائول دپاره وژاړئ! (۲۴)

هغه تاسو ته کالي ښکلي سره دراغوستل

او هغه يې د سرو زرو په گانو سينگارول

څنگه مړه دا جنگيالي شول (۲۵)

هغوی د جنگ په ترڅ کې ووژل شول

يوناتان مړ پروت په غونډيو کې دی

يوناتانه زما وروره، ستا دپاره زه غمجن يم (۲۶)

ته په ما باندې ډېر گران وي

عجيبه ستا محبت و زما دپاره

و محبت دې ډېر ژور تر محبت د بنځو

څنگه جنګيالي راپرېوتلي دي (۲۷)

د هغوی وسلې له منځه تللي دي <

داود د يهودا پادشاه ټاکل کيږي

۲ (۱) وروسته بيا داود د خښتن څخه پوښتنه وکړه: <آيا زه لار شم او د يهودا د بنارونو څخه د يو کنترول په لاس کې واخلم؟>

خښتن ځواب ورکړ: <هو.>

داود پوښتنه وکړه: <کوم يو بنار ته لار شم؟>

خښتن وويل: <حبرون ته.> (۲) نو داود خپلې دوه بنځې، يزرعيلي اخينوعم او د نابال کرملي کونډه اييجاييل له ځان سره واخيستلې او حبرون ته لاړ. (۳) همدارنگه داود خپل نفر او د هغوی کورنۍ د ځان سره بوتلې او هغوی د حبرون په شاوخوا بنارونو کې ځای په ځای شول. (۴) وروسته د يهودا سړي حبرون ته راغلل او هلته يې داود د يهودا د پادشاه په توگه غوره کړ.

کله چې داود واورېدل چې د جلعاد د ياييش خلکو شاتول بنځ کړی دی، (۵) هغه استازي ولېږل چې هغوی ته داسې ووايي: <خښتن دې تاسو ته برکت درکړي ځکه چې تاسو خپله وفاداري خپل

پادشاه ته وښودله چې هغه مو ښخ کړي. (٦) خښتن دې له تاسو سره مهرباني او وفاداري وکړي او د هغه کار په خاطر چې تاسو کړی دی زه به هم تاسو سره نېکي وکړم. (٧) اوس چې ستاسو پادشاه شائلول مړ شوی دی او د يهودا خلکو زه د خپل پادشاه په توگه غوره کړی يم، نو قوي او زړور اوسئ! <

ايشبوشت د اسراييلو پادشاه ټاکل کيږي

(٨) په دې ترڅ کې د شائلول د لښکرو قوماندان د نير زوی ابنير د شائلول زوی ايشبوشت د محنايم ښار ته چې د اردن د سيند بلې خواته ؤ راوست. (٩) په هغه ځای کې ابنير ايشبوشت د جلعاد، يزرعيل، اشير، افرايم او بنيامين په سيمو باندې، يعنې په ټولو اسراييلو يې پادشاه کړ. (١٠) هغه د څلوېښتو کالو په عمر ؤ چې د اسراييلو پادشاه شو او دوه کاله يې پادشاهي وکړه. مگر د يهودا قبيله داود ته وفاداره وه. (١١) داود په حبرون کې د يهودا په قبيلې باندې اووه نيم کاله پادشاهي وکړه.

د اسراييلو او يهودا ترمنځ جگړه

(١٢) ابنير د ايشبوشت د نفرو سره يوځای د محنايم څخه جبعون ښار ته لاړل. (١٣) د داود نفر د زرويه زوی يعنې يوآب په مشرۍ ووتل او دواړه ډلې د جبعون د ډنډ سره يو د بل سره مخامخ شوې. يوه ډله د ډنډ يوې خواته او بله ډله د ډنډ بلې خواته کښېناستله. (١٤) ابنير يوآب ته وړاندیز وکړ: <راځئ چې د دواړو خواو څخه ځوانان راولو چې زمونږ په منځ کې وجنگيږي، هر سړی د بل سړي په مقابل کې.>

يوآب ځواب ورکړ: <صحيح ده.>

١٥ نو ځوانان ودرېدل او وشمېرل شول، دولس تنه د بنيامين د قبيلې او د ايشبوشت څخه او دولس تنه د داود د نفرو څخه. ١٦ هر سړي خپل سيال له وينبتانو رانيوه او خپله توره يې د هغه په اړخ کې منډله، ترڅو هغه ټول څلورويشت تنه سره يوځای وغورزېدل او مړه شول. نو هغه ځای د تورو د ميدان په نوم ياد شو.

١٧ د دې پسې بله جگړه ډېره سخته وه، د ابنيرو او د اسراييلو عسکرو ته د داود د عسکرو له خوا ماتې ورکړای شوه. ١٨ د زرويه درې زامن، يعنې يوآب، ايشاي او عساهيل په هغه ځای کې وو. عساهيل چې د هوسې په شان تېزې منډې وهلې ١٩ د ابنيرو په تعقيبولو يې پيل وکړ او په مستقيمه توگه يې د هغه پسې منډې وهلې. ٢٠ ابنيرو شاته وکتل او ويې ويل: <ای عسايله، دا ته يې؟> هغه ځواب ورکړ: <هو.>

٢١ ابنيرو ويل: <بس کړه! ما مه تعقيبوه! د عسکرو څخه يو راوښه او وسلې او زغره ورڅخه واخله.> مگر عساهيل د هغه د تعقيبولو څخه لاس وانه خيست. ٢٢ ابنيرو يو ځل بيا عساهيل ته خبرداری ورکړ: <بس کړه! ما مه تعقيبوه! زه نه غواړم تا ووژنم. زه به څنگه ستا ورور يوآب ته وگورم؟> ٢٣ خو عساهيل د هغه خبره ونه منله، نو بيا ابنيرو د خپلې نېزې بېخ د عساهيل په گېډه ورننه ايست او نېزه د هغه له شا څخه ووتله. هغه هلته پرېوت او ځای په ځای مړ شو او هر سړی چې به هغه ځای ته چې عساهيل په کې مړ پروت ؤ راغی وبه درېده.

٢٤ مگر يوآب او ايشاي په ابنيرو پسې شول. څنگه چې هغوی د امه غونډۍ ته چې جيح ته مخامخ وه او د جبعون د بيابان په لاره کې وه ورسېدل لمر پرېواته. ٢٥ د بنيامين د قبيلې خلک يو ځل بيا د ابنيرو په شاوخوا راټول شول او د يوې غونډۍ د پاسه ودرېدل. ٢٦ ابنيرو يوآب ته نارې کړې: <آيا مونږ به تل جنگېرو؟ آيا ته نه پوهېږې چې دا به په تريخوالي پای ته ورسېږي او

انجام به یې بڼه نه وي؟ ولې خپلو نفرو ته امر نه ورکوي چې د خپلو ورونو د تعقیبولو څخه لاس واخلي؟ <

۲۷ یوآب ځواب ورکړ: <زه په ژوندي خدای قسم خورم که دا خبره دې نه وای کړې، نو زما نفرو به تر سبا سهاره پورې تاسو تعقیبولی. > ۲۸ نو یوآب خپلو نفرو ته د نښې په توګه سرنی وواکه چې د اسراییلیانو د تعقیبولو څخه لاس واخلي، نو جنګ ودرېد.

۲۹ ابنیر او د هغه نفرو هغه ټوله شپه د اردن په دره کې مزل وکړ. هغوی د اردن له سیند څخه تېر شول، په راتلونکې ورځ یې تر غرمې پورې لاره ووهله او بېرته محنايم ته ورسېدل.

۳۰ کله چې یوآب د ابنیر تعقیبول پرېښودل، خپل ټول نفر یې راغونډ کړل. پرته له عساهیل څخه د داود د نفرو نولس تنه ورک شوي وو. ۳۱ مګر د داود نفرو د بنیامین د قبیلې درې سوه شپېته تنه چې د ابنیر سره وو وژلي وو. ۳۲ یوآب او د هغه نفرو د عساهیل مړی واخیست او په بیت لحم کې یې د هغه د پلار په هدیره کې ښخ کړ. وروسته بیا هغوی ټوله شپه لاره ووهله او د سباوون په وخت حبرون ته ورسېدل.

۳ د شائول د کورنۍ د پلویانو او د داود د پلویانو ترمنځ د اوږدې مودې دپاره جنګ روان ؤ. څنګه چې داود قوي کېده، هغومره د شائول پلویان کمزوري کېدل.

د داود هغه زامن چې په حبرون کې زېږېدلي وو

۲ د داود هغه زامن چې په حبرون کې زېږېدلي وو: مشر یې، امنون، د یزرعیلي اخینوعم زوی، ۳ دوهم یې، کیلاب، د کرملی نابال د کونډې اییجایل زوی او دریم یې، ابشالوم، د معکې زوی

چې د جشور د پادشاه تلمای لور وه، (۴) څلورم یې، ادونیا د حجیت زوی، پنځم یې، شفطیا د ابیطال زوی (۵) او شپږم یې، یترعام، د عجلې زوی ؤ. هغه هم د داود بنځه وه.

ابنیر د داود سره یوځای کېږي

(۶) د داود او د شائول د کورنیو ترمنځ د جگړې په دوران کې، ابنیر د شائول د پیروانو په منځ کې خپل دریځ قوي کاوه.

(۷) یوه ورځ د شائول زوی ایشبوشت په ابنیر باندې تور ولگاوه چې د شائول د وینځو څخه د یوې وینځې سره چې رزفه نومېدله او د ایه لور وه یوځای شوی دی. (۸) ابنیر په دې خبرې باندې ډېر په قهر شو او ویې ویل: >ستا خیال دا دی چې زه به د شائول سره خیانت وکړم؟ د پیل څخه زه ستا د پلار شائول کورنی ته، د هغه ورونو او د هغه ملگرو ته وفادار وم. ته مې د داود لاس ته ونه سپارلې، خو سره له دې په ما باندې د دې بنځې سره د بد کار کولو تور لگوي! (۹) - (۱۰) څښتن د داود سره لوظ کړی ؤ چې هغه به د شائول د کورنی څخه پادشاهي واخلي او داود به د اسراییلو او د یهودا پادشاه کړي، هغه به د دان څخه تر بئر شبع پورې پادشاهي وکړي. نو څښتن دې ما ووژني که ما دا خبره رښتیا نه کړه!< (۱۱) ایشبوشت جرأت ونه کړ چې ابنیر ته بله خبره وکړي، ځکه چې د هغه څخه وپرېده.

(۱۲) نو ابنیر له خپلې خوا څخه استازي ولېږل چې داود ته داسې ووايي: >پوهېږې چې د دې هېواد خاوند څوک دی؟ زما سره تړون وکړه او زه به ستا سره مرسته وکړم چې ټول اسراییل ستا خواته راواړوم.<

(۱۳) داود ومنله او ویې ویل: >ډېر ښه، زه ستا سره تړون کوم، ولې په یو شرط، ترڅو لومړی د

شائول لور ميکال د ځان سره ماته رانه ولې زه ستا سره نه مخامخ کېږم. < ١٤ > همدارنگه داود ايشبوشت ته هم استازي ولېږل چې ورته ووايي: < زما بښه ميکال بېرته ماته راکړه. ځکه چې ما د هغې سره د واده کولو په خاطر د سلو فلسطينيانو د سنتې پوستکي ورکړي دي. > ١٥ نو ايشبوشت خو نږه ولېږل چې ميکال د هغې د مېړه فلتئيل څخه چې د لايش زوی ؤ واخلي. ١٦ فلتئيل د بحوريم تر ښاره پورې په ټوله لاره کې ژړل او په هغې پسې روان ؤ. مگر کله چې ابنيږ وويل: < بېرته کور ته لاړ شه! > نو هغه بېرته خپل کور ته ستون شو.

١٧ ابنيږ د اسراييلو د مشرانو سره مشوره وکړه او ويې ويل: < تاسو د ډېرې مودې راهيسې غوښتل چې داود ستاسو پادشاه شي. > ١٨ اوس دا موقع رارسېدلې ده، دا په ياد ساتئ چې څښتن د داود سره وعده کړې وه: زه به ستا په وسيله خپل قوم اسراييل د فلسطينيانو او د هغوی د نورو ټولو دښمنانو څخه وژغورم. > ١٩ ابنيږ د بنيامين د قبيلې د خلکو سره هم خبرې وکړې. وروسته بيا هغه حبرون ته لاړ چې د بنيامين د خلکو او نورو اسراييليانو تصميم داود ته ووايي.

٢٠ کله چې ابنيږ د خپلو شلو نفرو سره داود ته چې په حبرون کې ؤ ورغی، داود هغوی ته ميلمستيا تياره کړه. ٢١ په هغه وخت کې ابنيږ داود ته وويل: < اعليحضرته! اجازه راکړئ چې لاړ شم او ټول اسراييليان ستاسو حضور ته راټول کړم. هغوی به ستاسو سره يو تړون وکړي او تاسو به په ټول هېواد باندې پادشاهي وکړئ څنگه چې تاسو يې غواړئ. > نو داود ابنيږ رخصت کړ او هغه په سلامتۍ سره لاړ.

يوآب ابنيږ قتلوي

٢٢ په همدې وخت کې يوآب او د داود عسکر د يرغل کولو څخه راستانه شول او هغوی ډېر لوی غنيمت له ځان سره راوړ. مگر ابنيږ نور د داود سره په حبرون کې نه ؤ، ځکه چې داود هغه په

سلامتی سره استولی و. (۲۳) کله چې یوآب د خپلو عسکرو سره راوړسېد، هغه خبر شو چې ابنیر داود پادشاه ته راغلی و او پادشاه هغه په سلامتۍ سره استولی دی. (۲۴) نو یوآب پادشاه ته ورغی او ورته یې وویل: <خه دې وکړل؟ گوره، ابنیر تاته راغی تا ولې هغه پرېښود چې لاړ شي؟ اوس هغه تللی دی! (۲۵) ته ابنیر بڼه پېژنې. هغه د دې دپاره راغلی و چې تا وغولوي او ستا د ټولو حرکاتو او کارونو نه ځان خبر کړي.>

(۲۶) بیا یوآب د داود څخه لاړ، په ابنیر پسې یې استازي ولېږل او هغه یې د سیره له کوهي څخه بېرته راوست. مگر داود خبر نه و. (۲۷) نو کله چې ابنیر خبرون ته راستون شو، یوآب هغه د ښار په دروازه کې یوې خواته یووړ په دې بهانه چې د هغه سره پټې خبرې کوي. هلته یوآب د خپل ورور عساهیل د وینې د بدل اخیستلو په خاطر د هغه گېډه خیري کړه او هغه یې په قتل ورساوه. (۲۸) کله چې داود دا خبر واورېد ویې ویل: <څښتن پوهیږي چې زه او زما رعیت په بشپړه توگه د ابنیر د قتل څخه بې گناه یو. (۲۹) د دې سزا دې په یوآب او د هغه په ټولې کورنۍ باندې راشي. زه ښېرا کوم چې د یوآب د اولادې څخه ځینې دې تل د سوزاک او یا د پوستکي په نورو مرضونو باندې اخته شي او یا هغوی دې یزک شي او یا دې په جنگ کې ووژل شي او یا دې په لوږه اخته شي.> (۳۰) په دې ډول یوآب او د هغه ورور ابیشای، ابنیر قتل کړ ځکه چې هغه د جبعون په جگړه کې د هغوی ورور عساهیل وژلی و.

(۳۱) نو داود یوآب او د هغه ټولو نفرو ته امر وکړ: <خپل کالي وشلوئ، د ویر کالي واغوندئ او د ابنیر دپاره ویر وکړئ.> داود پادشاه په خپله د جنازې پسې روان و. (۳۲) هغوی ابنیر په خبرون کې ښځه کړه. پادشاه په لوږ اواز سره د ابنیر په قبر باندې وژړل او نورو ټولو خلکو هم وژړل. (۳۳) داود پادشاه د ابنیر دپاره دغه د ویر سندره وویله:

<ولې دې مړ شي ابنیر د یو احمق په شانتي؟>

٣٤ نه ستا لاسونه ترل شوي وو

او نه دې پښې په ځنځيرونو ترل شوې وې

ووژل شوې ته د يو مجرم په څېر <

ټولو خلکو يو ځل بيا د اښير دپاره وژړل.

٣٥ ټوله ورځ خلکو هڅه وکړه چې په داود باندې يو څه وځوري، مگر هغه قسم وخور: <که زه

د لمر پر پواته پورې څه شی وڅکم نو خدای دې ما ووژني! > ٣٦ خلک دې خبرې ته متوجه

شول او خوشاله شول، په رښتيا سره څه چې پادشاه کول ټول خلک په هغو باندې خوشالېدل. ٣٧

نو په هغه ورځ د داود ټول نفر او د اسراييلو ټول قوم پوه شول چې پادشاه د اښير په قتل کې لاس

نه درلود. ٣٨ پادشاه خپلو نفرو ته وويل: <آيا تاسو نه پوهېږئ چې نن په اسراييلو کې يو لوی

مشر مړ شوی دی؟ > ٣٩ که څه هم زه د خدای غوره کړای شوی پادشاه يم، خو نن کمزوری يم. دا

د زرويه زامن زما څخه ډېر زوراور دي، څښتن دې دوی ته داسې سزا ورکړي لکه څنگه چې د

هغې وړ دي! <

د ايشبوشت قتل

٤ ١ کله چې د شائول زوی ايشبوشت واورېدل چې اښير په حبرون کې وژل شوی دی، هغه

خپل همت له لاسه ورکړ او د اسراييلو ټول خلک ووېرېدل. ٢ ايشبوشت دوه چريکي قوماندانان

درلودل چې د يو نوم بعه او د بل نوم ريکاب و. هغوی د بيروتي رمون زامن وو او د بنيامين د

قبيلې څخه وو. (بيروت د بنيامين يوه برخه گڼل کېږي. ٣) د هغه اصلي اوسېدونکي جتاييم ته

تښتېدلې وو، چې تر نن ورځې پورې هلته د بېگانه خلکو په شان اوسېږي.

۴ د شائول زوی يوناتان يو زوی درلود چې په دواړو پښو شل ؤ. هغه پنځه کلن ؤ چې د يزرعيل څخه د شائول او يوناتان د مړينې خبر راغی. د هغه دا يې هغه واخيست او وتښتېدله، مگر هغه داسې په بېره تلله چې هلک ولوېد او شل شو. د هغه نوم مفيبوشت ؤ.

۵ نو بيا ريکاب او بعنه د ايشبوشت کور ته روان شول، هغوی د غرمې د گرمۍ په مهال هلته ورسېدل. په دې وخت کې ايشبوشت د غرمې په خوب ویده ؤ. ۶ د کور د دروازې ساتونکې ښځې غنم پاکول. د څو شپو نه وروسته، هغه سترې شوه او خوب وپورته. نو ريکاب او بعنه پټ دننه لاړل. ۷ دوی هغه وخت کور ته ورننوتل چې ايشبوشت د خپل خوب په کوټه کې په کټ کې پروت ؤ. هغه يې وواژه او د هغه سر يې پرې کړ. بيا د هغه سر يې د ځان سره واخيست او ټوله شپه يې د اردن په دره کې سفر وکړ. ۸ هغوی د ايشبوشت سر په حبرون کې داود ته راوړ او هغه ته يې وويل: <اعليحضرته! دا ستاسو د دښمن شائول د زوی ايشبوشت سر دی، هغه شائول چې ستاسو د وژلو هڅه يې کوله. نن څښتن ستاسو بدله د شائول او د هغه د اولادې څخه واخيستله.>

۹ مگر داود هغوی ته ځواب ورکړ: <د هغه ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې زه يې د ټولو مصيبتونو څخه خلاص کړی يم. ۱۰ هغه څوک چې ماته صقلغ ته راغی او د شائول د مړينې خبر يې راوړ، دا گمان يې کاوه چې ښه خبر يې راوړی دی. نو هغه مې ونيوه او ومې واژه. دا هغه انعام ؤ چې هغه ته مې د هغه د ښه خبر دپاره ورکړ! ۱۱ دا نوره هم بده ده چې تاسو بدکاره سړيو يو بې گناه سړی چې په خپل کور کې ویده ؤ قتل کړی دی! زه به اوس د هغه د قتل بدل ستاسو څخه واخلم او د ځمکې له منځ څخه به مو ورک کړم!> ۱۲ نو داود خپلو نفرو ته حکم وکړ چې ريکاب او بعنه ووژني او هغوی دا کار وکړ. بيا يې د هغوی لاسونه او پښې پرې کړل او د هغوی مړي يې په حبرون کې د ډنډ په غاړه ځوړند کړل. مگر هغوی د ايشبوشت سر واخيست او په

حبرون کې يې د ابنير په هديره کې بنځ کړ.

داود د ټولو اسراييلو پادشاه

(اول تواريخ ۱۱: ۱ - ۹، ۱۴: ۱ - ۷)

۵ (۱) د اسراييلو د ټولو قبيلو مشران داود ته چې په حبرون کې ؤ ورغلل او هغه ته يې وويل: >مونږ ستاسو خپل هډوکي او وينه يو. (۲) مخکې چې کله شائول زمونږ پادشاه ؤ، همدا تاسو وئ چې په عسکري عملياتو کې به مو اسراييلو ته لارښوونه کوله او څښتن تاسو ته وويل: ته به د يو شپون په توگه زما د قوم لارښوونه کوې او د هغوی ټاکلی مشر به يې.<

(۳) کله چې د اسراييلو ټول مشران داود پادشاه ته ورغلي وو، داود د څښتن په مخ کې د هغوی سره يو تړون وکړ. بيا هغوی د داود سر په تېلو غوړ کړ او هغه يې د اسراييلو د پادشاه په توگه غوره کړ.

(۴) داود دېرش کلن ؤ چې پادشاه شو او څلوېښت کاله يې پادشاهي وکړه. (۵) په حبرون کې هغه په يهودا باندې اووه کاله او شپږ مياشتې پادشاهي وکړه او په اورشليم کې يې په ټولو اسراييلو او يهودا باندې درې دېرش کاله پادشاهي وکړه.

داود او د اورشليم فتح

(۶) هغه وخت راورسېد چې داود پادشاه او د هغه عسکر په اورشليم باندې د حملې کولو دپاره روان شول. ييوسيان چې په هغه سيمه کې اوسېدل هغوی خيال کاوه چې داود به دا ښار فتح نه کړي، نو هغوی داود ته وويل: >ته به هيڅ کله دې ښار ته دننه نه شي، ځکه پرانده او شلان هم

کولی شي ستا د ننوتو مخه ونیسي. < ۷ > (مگر داود د صهیون د غره طبعي کلا ونيوله او هغه د داود د بنار په نوم مشهوره شوه.)

۸ > په هغه ورځ داود خپلو نفرو ته وويل: < هرڅوک چې غواړي په یبوسیانو باندې حمله وکړي هغه دې د کارېز له لارې هغو ړاندو او شلانو ته چې د داود ډېر سخت دښمنان دي ځانونه ورسوي. > هغوی ځکه داسې وایي: < هیڅ ږوند او شل مانی ته ننوتلی نه شي. >

۹ > نو داود په کلا کې ځای په ځای شو او په هغې باندې یې د داود بنار نوم کېښود. د هغه شاوخوا ته یې بنار جوړ کړ، په هغه ځای کې یې کار شروع کړ چې ځمکه یې د غونډۍ له ختیځې خوا څخه نوې راډکه شوې وه. < ۱۰ > د داود قوت ورځ په ورځ زیاتېده ځکه چې مطلق قادر څښتن خدای ورسره ؤ.

۱۱ > نو بیا د صور پادشاه حیرام، داود ته خپل استازي وروولېرل. د هغوی سره ترکانان او ختېگران هم وو. هغوی د صبر د ونو ډډونه راوړل او داود ته یې مانی جوړه کړه. < ۱۲ > نو داود پوه شو چې څښتن د هغه پادشاهي په اسراییلو باندې ټینګه کړې ده او د هغه پادشاهي د خپل قوم یعنی د اسراییلو په خاطر نېکمرغه کوي.

۱۳ > وروسته له هغې چې داود د حبرون څخه اورشلیم ته کډه وکړه هغه نورې ښځې او وینځې وکړې او نور زامن او لورګانې یې پیدا شول. < ۱۴ > دا د داود اولادونه دي چې په اورشلیم کې زېږېدلي دي: شموع، شوباب، ناتان، سلیمان، < ۱۵ > ایبحار، الیشوع، نفج، یافیع، < ۱۶ > الیشمع، الیاداع او الیفلط.

۱۷) کله چې فلسطينيانو واورېدل چې داود د اسراييلو پادشاه شوی دی، هغوی په پوره ځواک سره ووتل چې داود ونيسي. مگر داود د دې څخه خبر شو او محفوظ ځای ته لاړ. ۱۸) نو فلسطينيان راغلل او د رفايم په دره کې يې مورچلې ونيولې. ۱۹) داود د څښتن څخه پوښتنه وکړه: <آيا په فلسطينيانو باندې حمله وکړم؟ آيا ماته به بری راکړي؟>

څښتن ځواب ورکړ: <هو، ورباندې حمله وکړه! زه به په يقين سره تاته بری درکړم!>

۲۰) نو داود بعل فراصيم ته لاړ او هلته يې فلسطينيانو ته ماتې ورکړه. هغه وويل: <څښتن زما دښمنان د سيلاب په شان له منځه يوړل. نو هغه ځای د بعل فراصيم په نوم یاد شو. ۲۱) فلسطينيانو خپل بتان هلته پرېښودل، وروسته داود او د هغه نفرو هغه د ځان سره يوړل.

۲۲) فلسطينيان يو ځل بيا لاړل او د رفايم په دره کې يې مورچلې ونيولې. ۲۳) داود يو ځل بيا د څښتن سره مشوره وکړه، څښتن ځواب ورکړ: <له دې ځای څخه حمله مه کوه، بلکه د شا له خوا ورباندې راتاو شه او د بلسام ونو ته مخامخ په هغوی باندې حمله وکړه. ۲۴) کله چې دې د بلسام د ونو په سر کې د قدمونو اواز واورېد نو بيا په بېره حمله وکړه، ځکه چې دا به دا معنی ولري چې زه ستا په مخ کې روان يم چې د فلسطينيانو لښکرو ته ماتې ورکړم. ۲۵) نو څنگه چې څښتن داود ته حکم کړی و هماغسې يې وکړل او فلسطينيان يې د جيع څخه تر جازر پورې په ټوله لاره کې تعقيب کړل او ويې وژل.

د لوظ صندوق اورشليم ته راوړل كيږي

(اول تواريخ ۱۳: ۱ - ۱۴، ۱۵: ۲۵ - ۱۶: ۶، ۴۳)

۶ داود يو ځل بيا د اسراييلو غوره شوي عسکر راغونډ کړل، چې شمېر يې دېرش زره تنه وو. ۱ هغوی ته يې لارښوونه وکړه چې د يهودا بعلي ته لاړ شي د دې دپاره چې له هغه ځای څخه د خدای د لوظ صندوق راوړي. په صندوق باندې د مطلق قادر څښتن نوم دی او په هغه باندې د کروبيانو مجسمې دي چې د څښتن تخت د دې مجسمو دپاسه دي. ۲ هغوی د خدای د لوظ صندوق د غوايانو په يوې نوې گاډۍ کې کېښود او هغه يې د ايناداب د کور څخه چې په غونډۍ باندې و راوړ. د ايناداب زامنو عزه او اخيو د گاډۍ د لارښوونې دپاره د هغې سره تلل ۳ او اخيو د گاډۍ په مخکې روان و. ۴ داود او نورو ټولو اسراييليانو په خپل ټول توان سره څښتن ته د درناوي په خاطر نڅاگانې کولې او سندرې يې ويلې. هغوی رباب، چمبه، چنگ او تال غږاوه. ۵ څنگه چې دوی د ناکون درمند ځای ته ورسېدل، غوايان وښوئېدل او عزه خپل لاس وراوړد کړ او د لوظ صندوق يې ونيوه. ۶ څښتن په عزه باندې د هغه د بې پروايۍ په خاطر ډېر په قهر شو. د دې گناه له امله څښتن هغه وواژه او هغه د خدای د لوظ د صندوق په څنگ کې مړ شو. ۷ نو داود په غصه شو ځکه چې څښتن په قهر سره عزه ته سزا ورکړه او تر نن ورځې پورې هغه ځای د فارز عزه په نوم يادېږي.

۹ په هغه ورځ داود د څښتن څخه ډېر ووېرېده او ويې ويل: <اوس به څنگه وکولای شم چې د څښتن د لوظ صندوق د ځان سره یوسم؟> ۱۰ نو هغه ونه غوښتل چې صندوق د ځان سره د داود ښار ته یوسي. نو هغه خپله اصلي لاره پرېښوده او د هغه په ځای يې صندوق د عوبيد ادوم جتي کور ته یووړ. ۱۱ د څښتن صندوق درې مياشتې هلته پاتې شو او څښتن عوبيد ادوم او د هغه ټولې کورنۍ ته برکت ورکړ.

١٢) داود پادشاه خبر شو چې خښتن عوبيد ادوم، د هغه کورنۍ او شتمنۍ ته چې هغه درلودله د لوظ د صندوق په خاطر برکت ورکړ. نو هغه د لوظ صندوق د عوبيد ادوم له کور څخه واخيست چې د يو لوی جشن په نيولو سره يې اورشليم ته يوسي. ١٣) کله چې هغو نفرو چې د خښتن د لوظ صندوق يې انتقالاوه، شپږ قدمونه واخيستل، داود يو غويي او يو چاغ خوسى قرباني کړل. ١٤) داود د کتان پېشبند اغوستی ؤ او په خپل ټول توان سره يې خښتن ته د درناوي په خاطر نڅا کوله. ١٥) نو داود او ټولو اسراييليانو د خوشالۍ په چيغو او د سرنیو په اواز سره د خښتن د لوظ صندوق اورشليم ته راوړ.

١٦) کله چې صندوق د داود ښار ته راوړل شو، د شائول لور ميکال له کړکۍ څخه وکتل او وې ليدل چې داود پادشاه د خښتن په مخ کې ټوپونه وهي او نڅا کوي، نو هغه يې په خپل زړه کې سپک وگاڼه. ١٧) هغوی د لوظ صندوق راوړ او هغه يې په هغې خېمه کې کېښود چې داود د هغه دپاره ودرولې وه. وروسته بيا داود خښتن ته سوزېدونکې او د سلامتی نذرانې وړاندې کړې. ١٨) کله چې داود د نذرانو له وړاندې کولو څخه وزگار شو، هغه د خلکو دپاره د مطلق قادر خښتن په نوم برکت وغوښت. ١٩) هغه د اسراييلو ټول ولس، هم سړيو او هم ښځو، هر يو ته، يوه ډوډۍ، يوه ټوټه غوښه او د ممیزو يوه کلچه ووېشله. بيا ټول خلک خپلو کورونو ته لاړل.

٢٠) کله چې داود خپل کور ته راستون شو چې د خپلې کورنۍ دپاره برکت وغواړي، د هغه ښځه ميکال، د شائول لور د هغه مخې ته ورووتله او ورته ويې ويل: <د اسراييلو پادشاه نن خپل نوم لورې کړ او د خپلو خدمتگارانو د وينځو په نظر کې يې خپل ځان لکه د يو احمق په شان لوڅ کړ.>

٢١) داود ځواب ورکړ: <ما خښتن ته د درناوي په خاطر نڅا کوله، چې زه يې ستا د پلار او د هغه د ټولې کورنۍ په ځای غوره کړی يم او زه يې د خپل قوم اسراييلو مشر جوړ کړی يم. او زه به په راتلونکې کې هم د خښتن په مخکې خوشالي کوم. ٢٢) زه به خپل ځان له دې څخه نور هم

رسوا کړم. بنایي ستا باور به دا وي چې زه هیڅ هم نه یم، خو د دې وینځو په خیال کې زه به د قدر وړ اوسم! <

۲۳ نو د مرگ تر ورځې پورې د شائلو د لور میکال اولاد پیدا نه شو.

د داود سره د خدای وعده

(اول تواریخ ۱۷: ۱ - ۱۵)

۷ کله چې داود پادشاه په خپله ماڼۍ کې اوسېده او خښتن هغه ته د خپلو ټولو دښمنانو څخه ارامي ورکړه، ۲ نو پادشاه ناتان نبي ته وویل: <گوره، زه دلته په دې ماڼۍ کې اوسېرم چې د صبر د ونې د لرگیو څخه جوړه شوې ده، مگر د خدای د لوظ صندوق په خېمه کې ایښودل شوی دی.>

۳ ناتان ځواب ورکړ: <هرڅه چې ستا په زړه کې دي هغه وکړه، ځکه چې خښتن ستا سره دی.>

۴ مگر په هم هغه شپه خښتن ناتان ته وویل: ۵ <لاړ شه او زما خدمتگار داود ته ووايه چې خښتن داسې وايي: ته هغه څوک نه یې چې زما د اوسېدلو دپاره کور جوړوې. ۶ له هغه وخت څخه چې ما د اسراییلو قوم د مصر څخه راخلاص کړ، تر نن ورځې پورې زه په کور کې نه یم اوسېدلی. زه یو ځای او بل ځای گرځېدلی یم او په خېمه کې اوسېدلی یم. ۷ ما د قوم مشران غوره کړل او ورته مې وویل چې د شپنو په شان زما د قوم اسراییلو لارښوونه وکړي. مگر آیا کله مې د هغو څخه چاته ویلي دي چې د صبر د ونې د لرگیو څخه دې ولې زما دپاره کور نه دی جوړ کړی؟>

۸ نو په دې خاطر زما خدمتگار داود ته ووايه چې مطلق قادر څښتن درته داسې وايي: ما ته د پسونو د ساتلو د څړځای څخه راواخيستلې او د خپل قوم اسراييلو مشر مې وټاکلې. ۹ هر چېرې چې ته تللې، زه به درسره وم. څنگه به چې ته پرمخ تللې، ما به ستا ټول دښمنان له منځه وړل. اوس به زه تا د نړۍ د ډېرو لويو مشرانو په شان مشهور کړم. ۱۰-۱۱ ما د خپل قوم اسراييلو دپاره ځای تيار کړ او هغوی مې هلته ځای په ځای کړل، ترڅو هلته واوسېږي او نور ورباندې ظلم ونه شي. له هغه وخته چې مې قاضيان يعنې مشران د اسراييلو دپاره ټاکلي دي په هغوی باندې د بدکاره خلکو له خوا تېری شوی دی. بيا به داسې ونه شي. همدارنگه به تا د خپلو ټولو دښمنانو څخه په امن کې وساتم.

زه به ستا اولاده هم پادشاهان کړم. ۱۲ هغه ورځ چې ستا سترگې د دې نړۍ څخه پټې شوې او د خپلو نيکونو سره ښخ شوې، زه به ستا د زامنو څخه يو پادشاه کړم او د هغه پادشاهي به ټينگه وساتم. ۱۳ هغه به هغه څوک وي چې زما د نوم د سرلوړۍ دپاره به يو کور جوړ کړي او د هغه پادشاهي به زه د تل دپاره ټينگه کړم. ۱۴ زه به د هغه پلار يم او هغه به زما زوی وي. کله چې هغه کومه غلطي وکړي نو زه به هغه ته داسې سزا ورکړم لکه څنگه چې پلار خپل زوی ته په لښتې باندې سزا ورکوي. ۱۵ مگر زه به د هغه څخه خپله تلپاتې مينه پرې نه ږدم لکه څنگه چې مې د شائول څخه پرې ايښې وه، يعنې هغه څوک چې ما لېرې کړ ترڅو ته پادشاه شي. ۱۶ ته به تل اولاده ولرې او زه به ستا پادشاهي تل تر تله ټينگه کړم. ستا شاهي کورنۍ به هيڅکله پای ته ونه رسېږي. <

۱۷ ناتان داود ته هغه هرڅه بيان کړل چې خدای ورته د په ذريعه رالېږلي وو.

د داود د شکرانې دعا

۱۸) بیا داود پادشاه د لوظ د صندوق خپمې ته ورننوت، هلته د خښتن په حضور کې کښېناست او دعا یې وکړه: >ای خښتن تعالی! هغه څه چې تا پخوا زما سره کړي دي زه او زما کورنۍ د هغې وړ نه یو. (۱۹) خو بیا هم دا ستا په نظر کافي نه وو، ای خښتن تعالی! تا د راتلونکو کلونو دپاره هم زما د اولادې په هکله وعده کړې دي. ای خښتن تعالی! آیا ته همېشه په همدې طریقه د انسان سره سلوک کوې؟ (۲۰) ای خښتن تعالی! زه تاته نور څه ویلای شم؟ ځکه چې ته ما یعنې خپل خدمتگار پېژنې. (۲۱) دا ستا وعده وه او ستا مقصد ؤ چې دا کار دې وکړ. تا دا لوی کارونه وکړل او هغه دې ماته ښکاره کړل. (۲۲) ای خښتن تعالی! ته څومره لوی یې. لکه څنګه چې مونږ تل اورېدلي دي، ستا په شان څوک نشته او بې له تا بل خدای نشته. (۲۳) د ځمکې په منځ د اسراییلو په شان بل قوم نشته، هغه قوم چې تا هغوی د مصر د غلامۍ څخه وژغورل، د دې دپاره چې هغه ستا خپل قوم شي. د هغوی دپاره دې لوی او حیرانوونکي کارونه وکړل او خپل نوم دې په ټوله نړۍ کې مشهور او لوړ کړ. تا نور قومونه او د هغوی خدایان د خپل قوم د وړاندې تګ سره سم وشرل. (۲۴) اسراییل دې د تل دپاره خپل قوم غوره کړ او ای خښتنه، ته د هغوی خدای شوی.

۲۵) ای خښتن خدایه! اوس هغه ژمنه د تل دپاره سرته ورسوه چې زما او زما د اولادې په هکله دې کړې ده. هغه څه چې دې ویلي وو هماغسې وکړه. (۲۶) ستا نوم به لوی وي او خلک به د تل دپاره وایي: مطلق قادر خښتن د اسراییلو خدای دی. بیا به زما د اولادې پادشاهي د تل دپاره ټینګه کړي.

۲۷) ای مطلق قادر خښتنه، د اسراییلو خدایه! دا ټول تا ماته ښکاره کړي دي او ماته دې وویل، چې زما د اولادې څخه به ته پادشاهان جوړ کړي، نو ځکه مې دا جرأت وکړ چې تاته دا دعا وکړم. (۲۸) اوس ای خښتن تعالی، ته په رښتیا خدای یې! ستا ژمنې د باور وړ دي او تا د خپل خدمتگار

سره د دې بنو شیانو ژمنه کړې ده. (۲۹) مهرباني وکړه زما اولادې ته برکت ورکړه او پر پرده چې هغوی تل ستا غوره شوي پادشاهان وي. خښتنه، تا پخوا وعده کړې ده او زه یقین لرم چې ته به زما کورنۍ ته د تل دپاره برکت راکړې.

د داود بریالیتوبونه

(اول تواریخ ۱۸: ۱ - ۱۳)

۸ (۱) څه موده وروسته داود بیا فلسطینیانو ته ماتې ورکړه، هغوی یې کمزوري کړل او په هغه سیمه باندې یې د هغوی واکمني پای ته ورسوله.

۲ (۲) همدارنگه داود موآبیانو ته هم ماتې ورکړه. داود په هغوی باندې امر وکړ چې د ځمکې په منځ څنګ په څنګ په یوه قطار ځملي. وروسته بیا یوه اندازه نیوونکې رسی په واسطه یې په درې برخو ووېشل. هرې دوه برخې یې ووژلې او هره درېمه برخه یې ژوندې پرېښودله. نو موآبیان د هغه رعیت شول او باج به یې ورکاوه.

۳ (۳) برسېره پردې داود د صوبې د پادشاه د رحوب زوی هددعزر ته ماتې ورکړه. (هددعزر د فرات د سیند د پورتنۍ سیمې ته روان ؤ ترڅو د هغه ځای واکمني بېرته تر لاسه کړي.) (۴) داود د هغه څخه یو زر او اووه سوه سپاره او شل زره پیاده عسکر ونيول. هغه د سلو جنګي ګاډیو دپاره اسونه وساتل او نور ټول یې ګوډ کړل.

۵ (۵) کله چې د دمشق ارامیانو د هددعزر پادشاه د مرستې دپاره لښکر ورولېږه، داود په هغوی باندې حمله وکړه او دوه ویشت زره ارامیان یې ووژل. (۶) بیا هغه د دمشق د ارام په پادشاهۍ کې عسکري قرارګاډې جوړې کړې او ارامیان د هغه رعیت شول او باج یې ورکاوه. هر چیرته چې به

داود لار څښتن هغه ته بری ورکاوه.

۷) داود د هددعزر د عسکري منصبدارانو د سرو زرو سپرونه واخيستل او هغه يې اورشليم ته راوړل. ۸) داود پادشاه د باټه او بيروتای څخه چې د هددعزر ښارونه وو په زیاته اندازه برنجي فلز لاس ته راوړل.

۹) د حمات پادشاه توعي واورېدل چې داود د هددعزر ټول لښکر ته ماتې ورکړې ده. ۱۰) نو هغه خپل زوی يورام داود پادشاه ته ورولېږه چې هغه ته سلام ووايي او په جگړه کې په هددعزر باندې د هغه د برياليتوب مبارکي ووايي. هددعزر ډېر ځلې د توعي سره جنگېدلی ؤ. يورام داود ته سوغاتونه يعنې د سرو زرو، سپينو زرو او برنجي شيان د ځان سره راوړل.

۱۱) داود پادشاه هغه شيان د هغو سپينو او سرو زرو سره يوځای څښتن ته وقف کړل چې د هغو قومونو څخه يې لاس ته راوړي وو چې په هغو باندې يې بری ترلاسه کړی ؤ، ۱۲) يعنې د ادميانو، موآبيانو، عمونيانو، فلسطينيانو او عماليقيانو څخه. همدارنگه هغه غنيمت چې د هددعزر د صوبې د پادشاه څخه يې نيولی ؤ يوه برخه يې څښتن ته وقف کړله.

۱۳) کله چې داود د مالګې په دره کې د اتلسو زرو ادميانو د وژلو څخه راستون شو، هغه نور هم مشهور شو. ۱۴) هغه په ټول اډوم کې عسکري قرارګاوې جوړې کړې او ټول اډوميان د داود رعيت شول. داود به چې هر چېرته لار څښتن به ورته بری ورکاوه.

د داود درباريان

(اول تواريخ ۱۸: ۱۴ - ۱۷)

۱۵) داود په ټولو اسراييلو باندې پادشاهي کوله او خپلو ټولو خلکو دپاره يې په عدل او انصاف

سره کارونه کول. (۱۶) یوآب د زرويه زوی د لښکرو عمومي قوماندان ؤ. يهوشافاط د اخيلود زوی د اطلاعاتو وزير ؤ. (۱۷) صادوق د اخیطوب زوی او اخيملک د ابياتار زوی کاهنان وو. سرايا د دربار منشي ؤ. (۱۸) بناياه د يهوداداع زوی د داود د ساتونکو گارډ يعنې کريتيانو او فليتيانو قوماندان ؤ او د داود زامن کاهنان وو.

داود او مفيبوشث

۹ (۱) يوه ورځ داود پوښتنه وکړه: <آيا د شائول د کورنۍ څخه څوک پاتې دی؟ که چېرې وي نو زه به د يوناتان په خاطر ورسره مهرباني وکړم.>

(۲) نو د شائول د کورنۍ يو خدمتگار ؤ چې صيبا نومېده. هغه يې د داود حضور ته راوغوښت او پادشاه هغه ته وويل: <آيا ته صيبا يې؟>

هغه ځواب ورکړ: <هو، اعليحضرته، زه يم.>

(۳) پادشاه د هغه څخه پوښتنه وکړه: <آيا د شائول د کورنۍ څخه څوک پاتې دی چې هغه ته د خدای احسان ښکاره کړم لکه څنگه چې ما د خدای سره وعده کړې ده چې زه به داسې کوم؟>

صيبا ځواب ورکړ: <د يوناتان د زامنو څخه يو پاتې دی، چې هغه په دواړو پښو شل دی.>

(۴) پادشاه پوښتنه وکړه: <هغه چېرته دی؟>

صيبا ځواب ورکړ: <په لودبار کې د عميئيل د زوی ماخير په کور کې دی.> (۵) نو داود پادشاه هغه راوغوښت.

٦ کله چې د يوناتان زوی او د شائول لمسی مفيوشت داود ته راغی، هغه ته د درناوي په خاطر پرمخې پرېوت. داود وويل: <ای مفيوشته!>

هغه ځواب ورکړ: <ستاسو غلام يم.>

٧ داود هغه ته وويل: <مه وپرېره، ځکه چې زه به ستا د پلار يوناتان په خاطر په تا باندې مهرباني وکړم. ستا د نيکه شائول ټوله ځمکه به بېرته درکړم او ته به تل زما په دسترخوان باندې ډوډۍ خورې.>

٨ مفيوشت يو ځل بيا پرمخې پرېوت او ويې ويل: <اعليحضرته! زما نه خو يو مړ سپی هم بڼه دی، تاسو ولې زما سره دومره بڼه کوئ؟>

٩ وروسته بيا پادشاه د شائول خدمتگار صيبا راوغوښت او ورته ويې ويل: <ما ټول هغه شيان چې د شائول او د هغه د کورنۍ وو، ستا بادار يعنې د شائول لمسی مفيوشت ته ورکړل. > ١٠ ته، ستا زامن او ستا خدمتگاران دې ستا د بادار شائول د کورنۍ دپاره ځمکه وکړي او حاصل يې راوړي چې د هغوی دپاره خواړه تيار شي. مگر خپله مفيوشت به تل زما په دسترخوان باندې ډوډۍ خوري.> (صيبا پنځلس زامن او شل نوکران درلودل.)

١١ صيبا ځواب ورکړ: <اعليحضرته! څه چې تاسو حکم کوئ زه به هماغسې وکړم.> نو مفيوشت به لکه د پادشاه د يو زوی په شان د داود په دسترخوان باندې ډوډۍ خورله. > ١٢ د مفيوشت يو وړوکی زوی و چې ميکا نومېده. د صيبا د کور ټول اوسېدونکي د مفيوشت خدمتگاران شول. > ١٣ نو مفيوشت چې شل و په اورشلیم کې اوسېده او د پادشاه په دسترخوان باندې يې تل ډوډۍ خورله.

د داود له خوا د عمونیانو او د سوریایانو ماتې

(اول تواریخ ۱۹: ۱ - ۱۹)

۱۰ (۱) څه موده وروسته د عمونیانو پادشاه ناحاش مړ شو او د هغه زوی حانون د هغه په ځای پادشاه شو. (۲) داود پادشاه وویل: <زه به د حانون سره داسې وفادارانه دوستي وکړم لکه څنګه چې د هغه پلار ناحاش زما سره کړې وه.> نو داود خپل استازي ولېږل چې د هغه له خوا څخه د خواخوږۍ مراتب وړاندې کړي.

مګر کله چې هغوی عمون ته ورسېدل، (۳) د عمونیانو مشرانو خپل پادشاه حانون ته وویل: <آیا تاسو فکر کوئ چې داود په رښتیا دا استازي ستاسو پلار ته د عزت ورکولو دپاره رالېږلي دي؟ آیا هغه ستاسو سره دومره خواخوږي لري؟ البته چې نه! هغوی یې دلته د جاسوسی لپاره رالېږلي چې زمونږ ښار وګوري، ترڅو چې هغه فتح کړي.>

(۴) نو حانون د داود استازي ونيول، د هغوی یوه خوا بریره یې وخریله، کالي یې د پښو نه تر ملا پورې پرې کړل او رخصت یې کړل. (۵) هغوی ډېر شرمېدل چې کور ته راستانه شي. کله چې داود د دې پېښې څخه خبر شو نو هغوی ته یې خبر ورولېږه: <تر هغې پورې د اریحا په ښار کې پاتې شئ چې ستاسو بزیرې اوږدې شي او بیا بېرته کور ته راشئ.>

(۶) عمونیان په دې پوه شول چې دوی داود خپل دښمن کړ، نو هغوی شل زره ارامي عسکر د بیت رحوب او صوبې څخه، دولس زره نفره د طوب څخه او د معکې پادشاه یې د زرو نفرو سره اجیر ونيول. (۷) داود د دې څخه خبر شو او یوآب یې د ټول لښکر سره د هغوی مقابلي ته ورولېږه. (۸) عمونیان راووتل او د خپل پایتخت ربه د دروازې په خوله کې ځای په ځای شول. په هغه وخت کې د صوبې او رحوب ارامیان او د طوب او معکې عسکر په صحرا کې ځای په ځای

٩) يوآب وليدل چې د دښمن لښکر به په هغه باندې مخامخ او د شا له خوا حمله وکړي، نو هغه د اسراييلو د عسکرو څخه ډېر ښه عسکر وټاکل او هغوی يې اراميانو ته مخامخ ځای په ځای کړل. ١٠) يوآب د خپلو لښکرو پاتې نفر د خپل ورور ايشای تر قوماندې لاندې ورکړل او ايشای هغوی د عمونيانو په مقابل کې ځای په ځای کړل. ١١) يوآب هغه ته وويل: <که چېرې تا وليدل چې اراميانو ماته ماتې راکوله نو راشه او زما سره مرسته وکړه او که چېرې عمونيانو تاته ماتې درکوله نو زه به درشم او ستا سره به مرسته وکړم. ١٢) قوي او زړور اوسه! راځه چې د خپل قوم او د خدای د ښارونو دپاره په مېړانه او زړه وړتيا سره وجنگېږو. څه چې د څښتن رضا وي هغه دې وشي!>

١٣) نو يوآب او د هغه سړي مخکې لاړل چې حمله وکړي او اراميان وټنښتېدل. ١٤) کله چې عمونيانو وليدل چې اراميان ټنښتي، هغوی د ايشای څخه وټنښتېدل او ښار ته ننوتل. نو يوآب د عمونيانو سره د جنگ کولو څخه راستون شو او بېرته اورشليم ته لاړ.

١٥) کله چې اراميان پوه شول چې دوی ته اسراييلو ماتې ورکړه نو هغوی خپلې لښکرې بېرته سره راغونډې کړې. ١٦) هددعزر پادشاه نور اراميان راوغوښتل چې د فرات د سيند په ختيځه خوا کې وو. هغوی د پادشاه د قوماندان شوبک تر امر لاندې حيلام ته راغلل. ١٧) کله چې داود دا واورېدل، هغه د اسراييلو ټولې لښکرې سره راغونډې کړې، د اردن د سيند څخه تېر شو او حيلام ته ورغی. اراميان هلته هغه ته مخامخ ځای په ځای کېدل، بيا وروسته جگړه پيل شوه. ١٨) خو د اراميانو لښکرې د اسراييليانو څخه وټنښتېدلې. داود او د هغه سپرو عسکرو د اراميانو اووه سوه د جنگي گاډيو چلوونکي او څلوېښت زره سپاره عسکر ووژل. هغوی د دښمن قوماندان شوبک ژوبل کړ او هغه د جنگ په ميدان کې مړ شو. ١٩) کله چې هغه پادشاهان چې د هددعزر تابع وو وليدل

چې دوی د اسراییلو له خوا ماتې وخورله نو د اسراییلو سره یې سوله وکړه او د هغوی رعیت شول. نو ارامیان د عمونیانو سره نور د کومک کولو څخه ووپرېدل.

داود او بتشبع

۱۱ (۱) د بل کال په پسرلي، یعنې د کال په هغه وخت کې چې معمولاً پادشاهان جنگ ته ځي، داود ټولې د اسراییلو لښکرې د یوآب او د هغه د افسرانو د قوماندې لاندې جگړې ته ولېږلې. دوی عمونیان له منځه یوړل او د ربه ښار یې محاصره کړ، مگر داود په اورشلیم کې پاتې شو.

(۲) یوه ورځ د مازدیگر په وخت کې داود له بستر څخه راپاڅېده او د مانې په بام باندې گرځېده. له بامه څخه یې یوه ښځه ولیدله چې غسل یې کاوه. هغه ډېره ښکلې وه. (۳) نو داود یو نفر ولېږه چې دا معلومات وکړي چې هغه څوک ده. دا معلومه شوه چې هغه بتشبع د الیعام لور او د حیثي اوريا ښځه ده. (۴) نو داود استازي وروولېږل چې هغه راولي، هغه یې راوستله او داود ورسره ځملاست. (هغې ښځې د خپل میاشتیني عادت څخه د پاکوالي په خاطر غسل کاوه.) وروسته هغه بېرته کور ته لاړه. (۵) د څو مودې نه وروسته هغه پوه شوه چې امیدواره ده او داود ته یې خبر ولېږه چې د دې خبرې نه خبر شي.

(۶) نو داود یوآب ته پیغام ولېږه: <حیثي اوريا ماته راولېږه.> نو یوآب اوريا هغه ته وروولېږه. (۷) کله چې اوريا ورغی داود د هغه څخه د یوآب او د لښکرو د سلامتې او د جنگ د حال پوښتنه وکړه. (۸) بیا هغه اوريا ته وویل: <خپل کور ته لاړ شه او یو څه ارام وکړه.> اوريا د مانې څخه لاړ او داود د هغه کور ته یو سوغات وروولېږه. (۹) مگر اوريا خپل کور ته لاړ نه شو او د پادشاه د گارډ سره د مانې په دروازه کې ویده شو. (۱۰) کله چې داود واورېدل چې اوريا کور ته نه دی تللی، د هغه څخه یې پوښتنه وکړه: <تا ډېره لاره وهلې ده، ته ولې کور ته نه یې تللی؟>

۱۱) اوریا خُواب ورکړ: <د اسراییلو او یهودا نفر په جونگرو کې اوسیري او د لوظ صندوق د هغوی سره دی. زما قوماندان یوآب او د هغه عسکري منصبدارانو په صحرا کې خپمې درولې دي. زه څنگه خپل کور ته لاړ شم، وخورم، وڅښم او د خپلې ښځې سره څلمم؟ زه ستا په ژوند قسم خورم چې زه به هیڅکله داسې ونه کړم!>

۱۲) نو داود هغه ته وویل: <یوه ورځ نور هم دلته پاتې شه او سبا به دې بېرته ولېرم.> نو اوریا هغه ورځ او راتلونکې ورځ هم په اورشلیم کې پاتې شو. ۱۳) داود هغه د مانبام ډوډۍ ته راوغوښت او هغه یې ښه کړ. مگر مانبام اوریا ووت او د پادشاه د ګارډ سره په خپلې بستري باندې ویده شو او کور ته لاړ نه شو.

۱۴) په راتلونکي سهار داود یوآب ته خط ولیکه او د اوریا په لاس یې ورولېږه. ۱۵) هغه لیکلي وو: <اوریا په سخته جګړه کې په لومړۍ کړښه کې ځای په ځای کړه بیا د هغه څخه بېرته په شا شئ ترڅو هغه ووژل شي.> ۱۶) نو کله چې یوآب ښار محاصره کاوه نو اوریا یې هغه ځای ته ولېږه چې هغه پوهېده هلته دښمن قوي دی. ۱۷) د دښمن ځواکونه د ښار څخه راووتل او د یوآب د ځواکونو سره وجنګېدل. د داود څو تنه عسکري منصبداران د اوریا سره یوځای ووژل شول.

۱۸) بیا یوآب داود ته د جنګ په باره کې پوره راپور ولېږه ۱۹) او استازي ته یې داسې لارښوونه وکړه: <وروسته له دې چې ته پادشاه ته د جنګ په هکله هرڅه بیان کړې، ۲۰) که دې ولیدل چې پادشاه په قهر شو او ستا څخه یې پوښتنه وکړه: تاسو ولې د هغوی سره د جنګ دپاره ښار ته دومره نژدې ورغلي وئ؟ آیا تاسو په دې نه پوهېدلئ چې هغوی به د دېوالونو څخه غشي ګوزار کړي؟ ۲۱) آیا ستاسو په یاد نه دي چې ایملک د جدعون زوی څنگه ووژل شو؟ په تاباز کې یوې ښځې د دېوال څخه د ژرندي پاسنی پل راوغورزاوه او هغه یې وواژه، نو بیا تاسو ولې دېوال ته دومره نژدې ورتلئ؟ که پادشاه ستا څخه دا پوښتنه وکړه، نو هغه ته ووايه: ستاسو عسکري

۲۲ نو استازی داود ته ورغی او هرڅه چې یوآب ورته ویلي وو هغه یې خبر کړ. ۲۳ هغه وویل: <زمونږ دبنمنان زمونږ څخه ډېر زیات قوي وو او د بنار څخه راووتل چې زمونږ سره په صحرا کې جگړه وکړي، مگر مونږ هغوی بېرته د بنار دروازې ته په شا وتمبول. ۲۴ بیا غشي ویشتونکو د دېوال څخه په مونږ باندې غشي وویشتل. اعلیحضرت! ستاسو د عسکري منصبدارانو څخه څو تنه ووژل شول او د هغوی سره اوریا هم ووژل شو.>

۲۵ داود استازی ته وویل: <یوآب وهڅوه او هغه ته ووايه چې مه پریشانه کېږه ځکه چې ته هیڅکله دا نه شې ویلی چې څوک به په جگړه کې ووژل شي. هغه ته ووايه چې په بنار باندې قوي حمله پیل کړه او هغه له منځه یوسه.>

۲۶ کله چې د اوریا بڼڅې واورېدل چې د هغې میړه مړ شوی دی، نو د هغه دپاره یې ویر وکړ. ۲۷ کله چې د ویر مراسم پای ته ورسېدل، داود هغه مانی ته راوغښتله. هغه د داود بڼڅه شوه او هغه ته یې زوی وزېږاوه. مگر څښتن د دې ناوړه کار څخه چې داود کړی ؤ راضي نه ؤ.

د ناتان پیغام او د داود توبه

۱۲ څښتن ناتان نبي داود ته وروپېږه. ناتان هغه ته ورغی او ورته وېي ویل: <په یوه بنار

کې دوه سړي اوسېدل، یو شتمن ؤ او بل غریب ؤ. ۱ شتمن سړي ډېرې زیاتې رمې او یادې درلودلې. ۲ مگر غریب سړي له یوې وړې وړی څخه پرته چې هغه یې په بیه اخیستې وه نور هیڅ نه درلودل. د هغې پالنه یې کوله او د هغه د ماشومانو سره په کور کې لوېدله. سړي به د خپلو لږو خوږو څخه هغې ته خواږه ورکول او وری به د سړي د کاسې څخه څښاک کاوه او د ده په غېږ

کې به ځملاستله. هغه ته د لور په شان گرانه وه. (۴) یوه ورځ د هغه شتمن سړي کور ته یو مسافر راغی، شتمن سړي نه غوښتل چې د خپلو رمو یا پادو څخه کوم حیوان حلال کړي چې د هغه دپاره پوډی تیاره کړي. د هغه په ځای یې د هغه غریب سړي وری ونيوله او د خپل مېلمه دپاره یې کباب کړه. <

(۵) داود په هغه شتمن سړي باندې ډېر په قهر شو او ویې ویل: <زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم هغه چا چې دا کار کړی دی د مرگ د سزا وړ دی! (۶) په دې خاطر چې هغه داسې بې رحمه کار کړی دی، هغه باید د هغې وری په ځای څلور چنده بېرته ورکړي.<

(۷) ناتان داود ته وویل: <هغه سړی ته یې! د اسراییلو څښتن خدای داسې وایي: ته مې د اسراییلو پادشاه وټاکلې او د شاتول څخه مې وژغورلې. (۸) د هغه پادشاهي مې تاته دروبخښله او د هغه ښځې مې تاته په غېږ کې درکړې، ته مې په اسراییلو او یهودا باندې پادشاه کړې. که چېرې دا ستا دپاره بس نه وو نو ما به له دې څخه نور هم زیات درکړي وای. (۹) ولې دې د څښتن حکمونه سپک وگڼل او د هغه په نظر کې دې داسې بد کار وکړ؟ تا اوریا داسې قتل کړ چې عمونیان دې پرېښودل چې هغه په جگړه کې ووژني. (۱۰) اوس، له دې کبله چې تا ماته په سپکه سترگه کتلي دي او د اوریا د ښځې سره دې واده کړی دی، نو په هر نسل کې به ستا ځینې اولادې د تاوتریخوالي په وجه باندې مړې شي.<

(۱۱) څښتن داسې وایي: زه به ستا د خپلې کورنۍ څخه په تا باندې عذاب راولم. ستا د سترگو په وړاندې به ستا ښځې واخلم او یو بل سړي ته به یې ورکړم او هغه به په رڼا ورځ ستا د ښځو سره ځملي. (۱۲) تا دا کار په پټه وکړ، مگر زه به دا کار په رڼا ورځ د ټولو اسراییلیانو په منځ کې وکړم.<

۱۳) داود ناتان ته وويل: <ما د خښتن په مقابل کې گناه کړې ده.>

ناتان ځواب ورکړ: <خښتن ته بخښلی یې، ته به د دې گناه له کبله مړ نه شي. ۱۴) مگر تا د دې بد کار له کبله د خښتن ډېره بې عزتي وکړه. نو ستا ماشوم به مړ شي.> ۱۵) له هغې وروسته ناتان کور ته لاړ.

د داود د زوی مړینه

خښتن هغه ماشوم چې د اوریا کونډې داود ته زېږولی ؤ په سختې ناروغۍ اخته کړ. ۱۶) داود د هغه ماشوم دپاره خدای ته زاری وکړې چې ماشوم روغ شي. هغه روژه ونيوله او هره شپه به د خپلې کوتې ته تله او ټوله شپه به یې په ځمکه تېروله. ۱۷) د داود د ماني د خدمتگارانو مشران د هغه په سر ودرېدل او هيله یې وکړه چې هغه به له ځمکې څخه راپاڅیږي او د هغوی سره ډوډۍ وخورې، خو هغه انکار وکړ.

۱۸) په اوومه ورځ هغه ماشوم مړ شو. د داود خدمتگاران ووپرېدل چې هغه ته خبر ورکړي، ځکه چې دوی وويل: <هغه وخت چې ماشوم لا ژوندی ؤ مونږ به د داود سره خبرې کولې او هغه مونږ ته ځواب نه راکاوه. نو څنگه به هغه ته ووايو چې د ده ماشوم مړ شوی دی؟ کېدای شي چې هغه خپل ځان ته کوم زیان ورسوي.>

۱۹) داود ولیدل چې د هغه خدمتگاران په خپل منع کې گونگوسي کوي او پوه شو چې ماشوم یې مړ شوی دی. نو د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: <آیا ماشوم مړ شوی دی؟>

هغوی ځواب ورکړ: <هو، هغه مړ شوی دی.>

٢٠ په هغه وخت کې داود له ځمکې څخه راپاڅېد. وروسته له هغې چې خپل ځان يې ومينځه،
عطر يې وواهه او خپل کالي يې بدل کړل، هغه د خښتن کور ته لاړ او عبادت يې وکړ. بيا هغه خپلې
مانې ته راستون شو او هغوی د ده په غوښتنه ډوډۍ ورته تياره کړه او هغه يې وخوړله. ٢١ د هغه
خدمتگاران حيران شول او ورته وېي ويل: <مونږ په دې نه پوهېږو، کله چې ماشوم ژوندي ؤ تاسو
د هغه دپاره ژړل او څه مو نه خوړل. مگر څنگه چې هغه مړ شو راپاڅېدلئ او ډوډۍ مو وخوړله!>

٢٢ داود وويل: <کله چې ماشوم ژوندي ؤ ما روژه ونيوله او ژړل مې، ما فکر کاوه: کېدای شي
چې خښتن په ما باندې رحم وکړي او ماشوم به ژوندي وساتي. ٢٣ مگر اوس چې هغه مړ شوی
دی، ولې روژه ونيسم؟ آيا زه کولی شم چې هغه بېرته راژوندي کړم؟ زه هغه ته ورتلونکی يم، مگر
هغه به هيڅکله بېرته ماته رانه شي.>

د سليمان زېږېدنه

٢٤ وروسته بيا داود خپلې ښځې بتشبع ته تسلي ورکړه او د هغې سره ځملاست. هغې زوی
وزېږاوه او داود ورباندې سليمان نوم کېښود. خښتن د هغه ماشوم سره مينه کوله ٢٥ له دې کبله
خښتن د ناتان نبي په وسيله پيغام ورولېږه ترڅو په هغه باندې د يديديا نوم کېږدي.

داود د ربې ښار فتح کوي

(اول تواريخ ٢٠: ١ - ٣)

٢٦ په دې ترڅ کې يوآب د عمونيانو په پایتخت ربه باندې جگړه وکړه او شاهي کلا يې ونيوله.
٢٧ يوآب داود ته استازي ورولېږل وېي ويل: <د ربه په مقابل کې وجنگېدم او د اوبو زېرمه مې
وښوله. ٢٨ نو اوس خپلې پاتې لښکرې راغونډې کړه، ښار محاصره او بيا يې فتح کړه. که نه، نو
زه به ښار فتح کړم او زما په نوم به ياد شي.> ٢٩ نو داود ټول پاتې لښکر راغونډ کړ او ربه ته

لاړ، حمله يې ورباندې وکړه او هغه يې فتح کړه. (۳۰) داود د عموني پادشاه د سر څخه د سرو زرو تاج واخيست چې قيمتي تيره په کې وه او شاوخوا څلور دېرش کيلوگرامه وزن يې درلود. داود هغه تاج راواخيست او په خپل سر يې کېښود. همدارنگه هغه د هغه ښار څخه په زياته اندازه غنيمت ونيوه. (۳۱) د هغه ځای خلک يې راوويستل، هغوی يې په اړو، کلنگونو او تېرونو سره په سختو کارونو باندې وگمارل او مجبور يې کړل چې د خښتو په داشونو کې کار وکړي. هغه د عمون د ټولو ښارونو د خلکو سره همدغه شان عمل وکړ. وروسته بيا داود او د هغه ټول لښکر اورشليم ته ستانه شول.

امنون او تامار

۱۳ (۱) د وخت په تېرېدو سره د داود زوی امنون په تامار باندې چې د داود د بل زوی ابشالوم خور وه او ډېره ښکلې وه مين شو. (۲) د امنون زړه د خپلې ناسکه خور تامار په سبب داسې پريشانه شو چې هغه ناروغ شو. ځکه چې تامار پېغله وه او د امنون دپاره دا ناشونی کار ؤ چې د هغې سره اړيکې ولري.

(۳) د امنون يو ملگری ؤ چې يوناداب نومېده او د داود د ورور شمعي زوی ؤ. يوناداب ډېر مکرجن سړی ؤ. (۴) هغه د امنون څخه پوښتنه وکړه: <ای د پادشاه زويه! ولې ورځ په ورځ ډنگر پرې؟ څه خبره ده؟>

امنون ځواب ورکړ: <زه د خپل ورور ابشالوم په خور تامار باندې مين شوی يم.>

(۵) يوناداب وويل: <په خپله بستره کې ځمله او دا بهانه وکړه چې ناروغ يې. کله چې پلار دې پوښتنې ته راغی هغه ته ووايه: مهرباني وکړه زما خور تامار پرېږده چې راشي او ماته يو څه راکړي

چې ويې خورم. هغه دې زما په مخ کې ډوډۍ تياره کړي چې زه هغه وليدلی شم او بيا يې ماته په خپل لاس راکړي. < ٦ > نو امنون بهانه وکړه چې ناروغ دی او هغه خملاست. کله چې پادشاه د هغه پوښتنې ته راغی، امنون ورته وويل: <مهرباني وکړئ تامار ته اجازه ورکړئ چې راشي، دلته زما په مخ کې يو څه خاصه ډوډۍ پخه کړي او هغه دې ماته په خپل لاس راکړي.>

٧ > داود تامار ته چې په ماني کې وه خبر ورولېږه: <د خپل ورور امنون کور ته ورشه او د هغه دپاره يو څه خواړه تيار کړه.> ٨ > نو تامار هلته لاړه او ويې ليدل چې امنون په بستره کې پروت دی. هغې يو څه خميره کړي اوږه راواخيستل، د هغه په مخ کې يې ډوډۍ جوړه کړه او هغه يې پخه کړه. ٩ > بيا يې تبې راواخيسته او امنون ته يې ډوډۍ کېښوده، مگر هغه د خوړلو څخه انکار وکړ. امنون وويل: <تاسو ټول له دې ځايه بيرون ووځئ!> نو ټول ووتل. ١٠ > له هغې وروسته امنون تامار ته وويل: <دلته زما د خوب کوټې ته ډوډۍ راوړه چې ستا د لاس څخه يې وخورم.> هغې ډوډۍ راواخيستله او د هغه د خوب کوټې ته ورغله. ١١ > مگر هغه وخت چې تامار ډوډۍ وروړه چې ويې خوري، امنون هغې ته لاس ورواچاوه او ورته ويې ويل: <ای زما خوري، راشه او راسره خمله.>

١٢ > تامار هغه ته وويل: <ای زما وروره! دا کار مه کوه، ما مه مجبوروه! داسې کار په اسرايلو کې يو جنايت دی. داسې احمقانه کار مه کوه!> ١٣ > زه به بيا په خلکو کې سر څنگه اوچتوم؟ او ته به په اسرايلو کې د بدکارو احمقانو په شان بې عزته شې. مهرباني وکړه د پادشاه سره خبرې وکړه، هغه به تا زما سره د واده کولو څخه منع نه کړي. < ١٤ > مگر امنون د هغې خبرو ته غوږ ونه نيوه او څرنگه چې هغه د تامار څخه ډېر قوي ؤ نو هغه يې په زوره بې عزته کړه.

١٥ > بيا امنون د هغې څخه ډېره سخته کرکه وکړه. د هغه کرکه د هغې مينې څخه چې مخکې يې د هغې سره کوله ډېره زياته وه. امنون هغې ته وويل چې <پاخه او ورکه شه!>

١٦ هغې ورته وويل: >نه! زما شرل به د هغه كار څخه هم لوی جرم وي چې مخکې دې زما سره وکړ.<

مگر امنون د هغې خبرو ته غوږ ونه نيوه. ١٧ هغه خپل شخصي خدمتگار راوغوښت او ورته ويلي: >دغه ښځه له دې ځايه څخه بيرون وباسه او دروازه ورپسې وتړه.< ١٨ نو د هغه خدمتگار هغه بيرون وويستله او دروازه يې ورپسې وتړله.

تامار د اوږدو لستونو چپنه اغوستله، ځکه چې دا د پيغلو شهزادگيو رواجي لباس ؤ. ١٩ تامار په خپل سر باندې ايرې واچولې او خپله چپنه يې وشلوله. لاسونه يې په سر باندې کېښودل، په چيغو چيغو يې ژړل او روانه شوه. ٢٠ کله چې د هغې ورور ابشالوم هغه وليدله، پوښتنه يې ورڅخه وکړه: >آيا امنون تاته لاس دراچولی دی؟ خورې، په دې باندې دومره ډېره مه خفه کېږه. هغه ستا ورور دی، په دې باره کې هيچا ته څه ونه وايي.< نو تامار د خپل ورور ابشالوم په کور کې پريشانه او يوازې اوسېدله.

٢١ کله چې داود پادشاه واورېدل چې څه پېښ شوي دي، هغه ډېر په قهر شو. ٢٢ ابشالوم د امنون سره هيڅ يوه ښه يا بده خبره نه کوله. خو ابشالوم د هغه سره کينه درلودله ځکه چې د هغه خور تامار يې په زوره بې عزته کړې وه.

د ابشالوم بدله اخيستل

٢٣ پوره دوه کاله وروسته ابشالوم افرایم ته نژدې په بل حاصور کې خپل پسونه سکولودل او هغه د پادشاه ټول زامن هلته راوغوښتل. ٢٤ هغه داود پادشاه ته ورغی او ويلي: >ای اعليحضرته! زه خپل پسونه سکولم. آيا تاسو او ستاسو درباريان به راشئ او په جشن کې به برخه

٢٥) خو پادشاه ځواب ورکړ: <نه، ای زویه، مونږ ټول به لار نه شو، ځکه چې په تا باندې به بار شو.> که څه هم ابشالوم په هغه باندې ډېر ټینګار وکړ خو هغه نه غوښتل چې ورسره لار شي، مګر د هغه دپاره یې برکت وغوښت.

٢٦) بیا ابشالوم وویل: <که تاسو نه شی کولای لار شی، لږ تر لږه پرېږدئ چې زما ورور امنون زمونږ سره لار شي.>

پادشاه د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ولې هغه درسره لار شي؟> ٢٧) مګر ابشالوم دومره ټینګار وکړ ترڅو چې داود امنون او د هغه نورو ټولو زامنو ته اجازه ورکړه چې د ابشالوم سره لار شي. ٢٨) ابشالوم خپلو خدمتګارانو ته حکم وکړ: <وګورئ! کله چې امنون د شرابو په څښلو لږ نېشه شو او زه تاسو ته ووايم چې هغه ووژنئ، نو مه وپرېږئ، زه به دا مسئولیت په خپله غاړه واخلم. زږور اوسئ او زړه نا زړه کېږئ مه.> ٢٩) نو د ابشالوم خدمتګارانو د هغه د حکم څخه پیروي وکړه او امنون یې وواژه. د داود نور ټول زامن په خپلو قچرو باندې سپاره شول او وتښتېدل.

٣٠) هغوی لا په هغه وخت کې کور ته په لارې وو چې داود ته خبر ورسېده: <ابشالوم ستاسو ټول زامن ووژل او یو هم ورڅخه ژوندی پاتې نه دی!> ٣١) نو پادشاه پاڅېد، خپل کالي یې له غمه وشلول او په ځمکه باندې یې ځان وغورزاوه. د هغه ټول خدمتګاران د شلېدلو کالیو سره د هغه تر څنګ ولاړ وو. ٣٢) مګر یوناداب د داود وراړه یعنې د شمعي زوی وویل: <اعلیحضرته! هغوی ستاسو ټول زامن نه دي وژلي، یوازې امنون وژل شوی دی. له هغې ورځې راهیسې چې امنون د هغه خور تامار بې عزته کړې وه دا د ابشالوم ښکاره اراده وه.> ٣٣) نو په دې خبرو باندې باور مه کوئ چې ستاسو ټول زامن وژل شوي دي، یوازې امنون وژل شوی دی.>

٣٤ په دې ترڅ کې اېشالوم وټنټېده. نو بيا هغه نفر چې پېره داري يې کوله ويې ليدل چې زيات خلک د حوروناييم په لاره کې د غره تر څنګه راروان دي. پېره دار پادشاه ته ورغی او څه چې هغه ليدلي وو ورته ويې ويل. ٣٥ يوناداب داود پادشاه ته وويل: >هغه دي ستاسو زامن راروان دي لکه څنګه چې مې ويلې وو هغوی راغلل.< ٣٦ څنګه چې هغه خپلې خبرې پای ته ورسولې، د داود زامن رانوتل او په لوړ اواز يې په ژړا شروع وکړه. پادشاه هم وژړل او د هغه ټولو خدمتګارانو ډېر سخت وژړل.

٣٧-٣٨ اېشالوم وټنټېده او د عميهود زوی تلمای ته چې د جشور پادشاه ؤ ورغی او درې کاله هلته پاتې شو. داود د خپل زوی امنون دپاره ډېره موده ویر کاوه. ٣٩ مګر کله چې هغه د امنون د مړينې څخه وروسته تسلي وموندله، د خپل زوی اېشالوم دپاره يې په زړه کې هيله پيدا شوه.

اېشالوم اورشليم ته راستنېږي

١٤ ١ يوآب د زرويه زوی پوه شو چې داود پادشاه اېشالوم ډېر يادوي. ٢ نو يوآب تقوع ته يو نفر ولېږه او له هغه ځای څخه يې يوه هوبنياره بڼځه راوستله. هغې ته يې وويل: >داسې فرض کړه چې ته د ویر کولو په حال کې يې. د ویر کالي واغونده او د بڼه بوی لرونکي تېل مه وهه. خپل ځان د هغې بڼځې په شان جوړ کړه چې زيات وخت يې ویر کړی وي. ٣ بيا پادشاه ته ورشه او هغه څه چې زه يې درته وایم هغه ته ووايه.< نو بيا يوآب هغې ته وويل چې څه ووايي.

٤ کله چې هغه بڼځه پادشاه ته ورغله، هغه ته د درناوي په خاطر په ځمکه باندې پرمخې پرېوتله او ويې ويل: >ای اعليحضرته! زما سره مرسته وکړه.<

٥ پادشاه د هغې څخه پوښتنه وکړه: >ته څه غواړې؟<

هغې ځواب ورکړ: <زه کونډه يم. زما ميره مړ شوی دی. (۶) اعليحضرته! زما دوه زامن وو. يوه ورځ هغوی په پټي کې يو د بله سره جنگ وکړ او هلته هيڅوک نه ؤ چې دوی سره بېل کړي. يوه هغه بل وواژه. (۷) اوس زما ټول خپلوان زما په ضد راپورته شوي دي او زما څخه دا غوښتنه کوي چې خپل زوی هغوی ته وسپارم، ترڅو هغه د خپل ورور د قتل په خاطر ووژني. که چېرې هغوی دا کار وکړي نو زما اخرنی هيله به هم له منځه يوسي او زما ميره ته به د ځمکې په منځ نه نوم پاتې شي او نه اولاد.>

(۸) پادشاه هغې ښځې ته وويل: <ته خپل کور ته ستنه شه او زه به ستا په خاطر حکم ورکړم.>

(۹) هغې وويل: <اعليحضرته! تاسو چې هرڅه کوئ د هغې ملامتيا دې په ما او زما په کورنی باندې وي، تاسو او شاهي کورنی دې بې گناه وي.>

(۱۰) پادشاه ځواب ورکړ: <که چېرې چا درته څه وويل، هغه ماته راوله، بيا به هيڅکله تا نه ځوروي.>

(۱۱) هغې وويل: <اعليحضرته! مهرباني وکړئ د خپل څښتن خدای په نوم قسم وخورئ ترڅو زما خپلوان چې زما د زوی د مرگ د بدل اخيستلو مسئول دی زما د بل زوی په وژلو سره يو لوی جرم ونه کړي.>

داود ځواب ورکړ: <زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې ستا د زوی د سر يو وينبته به هم کم نه شي.>

(۱۲) هغې ښځې وويل: <اعليحضرته! اجازه راکړئ چې يوه بله خبره هم درته وکړم.>

هغه ځواب ورکړ: <ووايه!>

١٣ هغې ښځې وويل: <ولې مو د خدای د قوم سره داسې غلطې کړې ده؟ تاسو خپل زوی نه پرېږدئ چې د جلاوطنۍ څخه راستون شي نو تاسو خپل ځان په هغې خبرې باندې چې همدا اوس مو وکړه ملامتوئ. ١٤ مونږ ټول مړه کېږو او د اوبو په شان يو چې په ځمکه باندې توئېږي او بېرته نه شي راټولېدلې. خدای ژوند نه اخلي بلکه داسې لاره لټوي چې يو شړلی سړی د هغه څخه لېرې پاتې نه شي.>

١٥ نو اوس، اعليحضرته! د دې خبرې دليل چې زه راغلې يم چې تاسو سره خبرې وکړم، دا دی چې خلک ماته گواښ کوي. نو ما د ځان سره وويل چې زه به تاسو سره خبرې وکړم او دا هيله مې درلودله چې تاسو به هغه څه وکړئ چې زه يې غواړم. ١٦ ما فکر کاوه چې تاسو به زما خبرو ته غوږ ونيسئ او ما به د هغه سړي د لاسه وژغورئ چې هڅه کوي ما او زما زوی دواړه د هغه وطن څخه بې برخې کړي چې خدای مونږ ته راکړی دی.>

١٧ اعليحضرته! نو ما باور درلود چې ستاسو وعده به ماته ارامي راولي، ځکه چې تاسو د ښو او بدو په پېژندلو کې د خدای د فرښتې په شان ياست. ستاسو څښتن خدای دې له تاسو سره وي.>

١٨ پادشاه ځواب ورکړ: <زه ستا څخه يو سوال کوم او ته بايد راته پوره رښتيا ووايي.>

هغې ځواب ورکړ: <اعليحضرته! د هر شي پوښتنه چې کوی.> ١٩ پادشاه د هغې څخه پوښتنه وکړه: <آيا په دې ټولو کارونو کې له تا سره د يوآب لاس نه دی؟>

هغې ځواب ورکړ: <اعليحضرته! زه ستاسو په ژوند باندې قسم خورم چې هيڅوک نه شي کولی له تاسو څخه حقيقت پټ کړي. په رښتيا سره دا ستاسو قوماندان يوآب ؤ، هغه ټول څه چې ما تاسو

ته وويل، هغه ماته را زده كړل. (٢٠) خو هغه دا كار د دې دپاره وكړ چې دا اوسنی حالت بدل كړي. اعليحضرته! تاسو د خدای د فرښتې په شان حكمت لرئ، هر هغه څه چې په هېواد كې پېښېږي تاسو ورباندې پوهېږئ. <

(٢١) وروسته پادشاه يوآب ته وويل: <ډېر ښه، ما پرېكړه كړې ده څه چې ته غواړې زه به يې وكړم. لاړ شه او هغه ځوان ابشالوم دلته راوله.>

(٢٢) يوآب هغه ته د درناوي كولو په خاطر په ځمكه باندې پرمخې پرېوت او ويې ويل:

<اعليحضرته! خدای دې تاته برکت دركړي! اوس زه پوه شوم چې تاسو زما څخه خوشاله يئ، ځكه چې زما غوښتنه مو ومنله.> (٢٣) بيا يوآب جشور ته لاړ او ابشالوم يې بېرته اورشليم ته

راوست. (٢٤) خو بياهم پادشاه حكم وكړ چې ابشالوم دې خپل كور ته لاړ شي. پادشاه وويل: <زه نه غواړم چې د هغه مخ ووينم.> نو ابشالوم په خپل كور كې اوسېده او د پادشاه سره به نه مخامخ كېده.

ابشالوم د داود سره پخلا كېږي

(٢٥) په ټولو اسراييلو كې د ابشالوم په شان ښكلی او د صفت وړ سړی نه پيدا كېده. په هغه كې د سر څخه نيولې تر پښو پورې هېڅ كوم عيب نه ؤ. (٢٦) د هغه وينستان ډېر گڼ وو او په كال كې به يې يو ځل كمول. هر كله چې به هغه ډېر اوږده او درانده شول نو د هغه وزن به د شاهي اندازې د وزن له مخې له دوه كيلوگرامو څخه زياتېده. (٢٧) ابشالوم درې زامن او د تامار په نامه يوه لور درلودله چې ډېره ښايسته نجلۍ وه.

(٢٨) ابشالوم دوه كاله په اورشليم كې اوسېده او د پادشاه مخ يې ونه ليد. (٢٩) نو ابشالوم يوآب د

دې دپاره راوغوښت چې پادشاه ته يې ورولېږي، مگر هغه ونه غوښتل چې ده ته ورشي. نو هغه يې د دوهم ځل دپاره راوغوښت مگر هغه د راتگ څخه انكار وكړ. (۳۰) نو ابشالوم خپلو خدمتگارانو ته وويل: <گورئ، د يوآب پتي زما د پتي په څنگ كې دى او هلته د هغه اوربشې دي، لار شى او اور ورته واچوى.> نو هغوى پتي ته اور واچاوه.

(۳۱) يوآب د ابشالوم كور ته ورغى او ورڅخه يې پوښتنه وكړه: <ستا خدمتگارانو ولې زما پتي ته اور اچولى دى؟>

(۳۲) ابشالوم يوآب ته وويل: <گوره، ما تاته خبر درولېږه چې دلته راشه. ما غوښتل چې پادشاه ته ورشي او زما دپاره ورڅخه دا پوښتنه وكړې چې ولې د جشور څخه دلته راغلم؟ ښه به دا وه چې هلته پاتې شوى واى.> ابشالوم زياته كړه: <زه ستا څخه غواړم چې ماته داسې لاره جوړه كړې چې پادشاه وگورم. كه چېرې زه گناهكار يم نو پرېږده چې ومې وژني.>

(۳۳) نو يوآب پادشاه ته ورغى او دا يې ورته وويل. بيا پادشاه ابشالوم راوغوښت او هغه راغى او د پادشاه په مخ كې د درناوي په خاطر ځمكې ته تپت شو او پادشاه ابشالوم ښكل كړ.

ابشالوم د ياغيتوب نقشه جوړوي

۱۵ (۱) يو څه موده وروسته ابشالوم د خپل ځان دپاره جنگي گاډى، اسونه او پنځوس سړي چې هغه يې بدرگه كاوه تيار كړل. (۲) هغه به سهار وختي پاڅېده او د هغې لارې په څنگ كې به ودرېده چې د ښار دروازې ته تللې وه. هركله چې به څوك د خپل شكايت د فيصله كولو دپاره پادشاه ته ورته نو ابشالوم به په هغه باندې غږ كاوه: <ته د كوم ځاى يې؟> هغه نفر به ځواب وركاوه چې د كومې قبيلې څخه دى. (۳) نو ابشالوم به ورته ويل: <گوره، ستا دعوه قانوني او

صحيح ده، مگر دلته د پادشاه کوم نماينده نشته چې ستا عرض واورې. < ٤ > ابشالوم به زياته کره: < کاشکې خلک ما د دې هېواد قاضي وټاکي، نو هرچا چې کوم شکايت يا دعوه درلودله ماته به راشي او زه به د هغه سره انصاف وکړم. > ٥ > همدارنگه هرکله چې کوم څوک به هغه ته ورژدې شو چې د درناوي دپاره ورته خپل سر ټيټ کړي، ابشالوم به خپل لاس ور اوږد کړ، هغه به يې ونيوه او بڼکل به يې کړ. < ٦ > ابشالوم به د هغو ټولو اسراييليانو سره چې د پادشاه څخه به د انصاف غوښتلو دپاره راتلل دغه شان رويه کوله. نو په دې ډول يې د اسراييليانو زړونه په لاس راوړل.

٧ > وروسته له څلورو کالو ابشالوم پادشاه ته وويل: < اجازه راکړئ چې حبرون ته لاړ شم او هغه نذر چې د خښتن دپاره مې منلی ؤ ورکړم. > ٨ > کله چې زه د ارام په جشور کې اوسېدم دا نذر مې منلی ؤ، چې که چېرې خښتن ما بېرته اورشليم ته راولي نو په حبرون کې به د خښتن عبادت وکړم. <

٩ > پادشاه هغه ته وويل: < په خير لاړ شه >، نو هغه حبرون ته لاړ. ١٠ > مگر ابشالوم د اسراييلو ټولو قبيلو ته په پټه توگه پيغام وپرونکي واستول چې هغوی ته داسې ووايي: < کله چې تاسو د سرنې اواز واورئ نو چيغې ووهئ چې ابشالوم په حبرون کې پادشاه شوی دی! > ١١ > دوه سوه نفرو د اورشليم څخه ابشالوم بدرگه کاوه چې د مېلمنو په توگه رابلل شوي وو. هغوی د زړه له اخلاصه لاړل او د موضوع څخه خبر نه وو. ١٢ > د قربانۍ کولو په وخت کې ابشالوم اخیټوفل د داود مشاور هم راوغوښت چې د خپل وطن جيلوه څخه راشي. نو د پادشاه په مقابل کې دسيسه قوي شوه او د ابشالوم پيروان زياتېدل.

داود د اورشليم څخه تښتي

۱۳) یو استازي داود ته خبر راوړ چې د اسراييلو خلکو خپله وفاداري بدله کړې ده او د ابشالوم پلوي کوي. ۱۴) نو داود خپلو ټولو درباريانو ته چې په اورشليم کې ورسره وو وويل: <راشئ! مونږ بايد وتښتو، که نه، نو مونږ به يو هم د ابشالوم څخه خلاص نه شو. بايد بيره وکړو او لاړ شو، هسې نه چې هغه سمدستي راورسېږي او مونږ او همدارنگه په ښار کې هر يو تن ووژني.>

۱۵) درباريانو ځواب ورکړ: <ښه ده اعليحضرته! هرڅه چې ستاسو خوښه وي مونږ تيار يو.>

۱۶) نو پادشاه روان شو او د خپلې ټولې کورنۍ او درباريانو له خوا بدرگه کېده. مگر هغه لس وينځې د مانې د ساتلو دپاره پرېښودلې.

۱۷) نو پادشاه د هغو ټولو خلکو سره چې د ده پسې وو روان شو او هغوی د ښار په يوه غاړه کې د آخري کور په څنگ کې وځنډېدل. ۱۸) ټول درباريان او د هغه ساتونکي گارډ يعنې کريتيان او فليتيان د داود په مخ کې تېر شول. همدارنگه شپږسوه عسکر چې له جت څخه د ده پسې وو هغوی هم تېر شول. ۱۹) پادشاه د هغوی مشر اتای ته وويل: <ته ولې زموږ سره ځې؟ بېرته لاړ شه او د نوي پادشاه سره پاتې شه. ځکه ته بېگانه او جلاوطن يې.> ۲۰) ډېر کم وخت کيږي چې ته دلته اوسېږې، نو زه ولې تا د خپل ځان سره دې خوا او هغې خواته سرگردان کړم؟ زه خپله هم نه پوهېږم چې چېرته روان يم. خپل ټول خلک دې د ځان سره واخله، بېرته لاړ شه او څښتن دې ستا سره مهربان او وفادار وي.>

۲۱) مگر اتای ځواب ورکړ: <اعليحضرته! زه تاسو ته د ژوندي څښتن په نامه او ستاسو په نامه قسم خورم چې هر چېرې چې تاسو ځئ زه به همېشه درسره ځم. که دا زما د ژوند په بيه هم تمام شي فرق نه کوي.>

۲۲) داود ځواب ورکړ: <ډېر ښه! څه مخکې شه!> نو اتای د خپلو نفرو او د هغو کورنيو سره

چې له دوی سره وې د داود په مخکې تېر شول. (۲۳) څنگه چې د داود ټول نفر لارل نو خلکو په لوړ اواز سره ژړل. پادشاه د خپلو نفرو سره د قدرون د خوړ څخه تېر شو او هغوی ټول د دښتې خواته روان شول.

(۲۴) ایباتار او صادق کاهنان هلته وو او د هغوی سره ټول لایان هم وو چې د خدای د لوظ صندوق یې انتقالاوه. صادق یې کېښود، ترڅو ټول خلک د ښاره بیرون شول. (۲۵) وروسته بیا پادشاه صادق ته وویل: <د لوظ صندوق بېرته ښار ته یوسه، که چېرې څښتن زما څخه خوشاله وي نو یوه ورځ به هغه ماته اجازه راکړي چې بېرته راشم او صادق او هغه ځای چې صادق په کې دی وویښم. (۲۶) مگر که چېرې هغه زما څخه خوشاله نه وي نو زه حاضر یم هرڅه چې د هغه خوښه وي زما سره دې وکړي.> (۲۷) هغه صادق کاهن ته دا هم وویل: <گوری، ته او ایباتار کولای شئ په خیر سره بېرته ښار ته ستانه شئ او خپل زوی اخیمص او د ایباتار زوی یوناتان هم درسره واخلي. (۲۸) زه به د هغه سیند په ګودر چې په دښته کې دی انتظار کوم ترڅو ستا پیغام راشي او ما خبر کړي.> (۲۹) نو صادق او ایباتار د لوظ صندوق بېرته اورشلیم ته یووړ او هلته پاتې شول.

(۳۰) داود د زیتون غره ته پورته کېده او ژړل یې. هغه خپلې پښې لوڅې کړې وې او خپل سر یې د غم د علامې په توګه پټ کړی ؤ. هغو خلکو چې د ده سره وو هم خپل سرونه پټ کړي وو او په ژړا سره روان وو. (۳۱) کله چې داود خبر شو چې اخیتوفل د ابشالوم سره په یاغیتوب کې یوځای شوی دی، هغه زاري وکړه: <ای څښتنه، د اخیتوفل مشوره احمقانه کړه!>

(۳۲) کله چې داود د غره سرته ورسېده چېرته چې د عبادت یو ځای ؤ، ارکي حوشای چې چینه یې شلېدلې وه او په سر باندې یې خاورې پرته وې د هغه لیدلو ته راغی. (۳۳) داود هغه ته وویل: <که چېرې ته زمونږ سره لار شې نو په ما باندې به بار شې. (۳۴) مگر ته زما سره په دې ډول

کومک کولی شي، اول دا چې بنار ته ستون شه او ابشالوم ته ووايه چې ته به اوس هماغسي په وفاداری سره د ده خدمت کوي لکه څنگه چې دې د هغه د پلار خدمت کاوه. بيا به وکولای شي چې د اخیټوفل هره مشوره بې اثره کړي. (۳۵) صادق او ابياتار کاهنان به هلته وي، هرڅه چې ته د پادشاه په ماني کې اورې هغوی ته يې وايه. (۳۶) د هغوی زامن اخیمصص او یوناتان هلته د هغوی سره دي. هرڅه چې تاسو ټول واورئ د هغوی په لاس يې راولېږئ.

(۳۷) څنگه چې ابشالوم بنار ته داخلېده نو د داود ملگری حوشای هم اورشلیم ته ورورسېده.

داود او صيبا

۱۶ (۱) کله چې داود د غره د سر څخه لږ څه تېر شو، د مفيوشټ د خدمتگار صيبا سره مخامخ شو. هغه په دوو خړو باندې دوه سوه ډوډۍ، د ممیزو سل کلچې، د اوږي د مېوو سل موتي او د شرابو ډک ژی بار کړي وو.

(۲) پادشاه د صيبا څخه پوښتنه وکړه: <دا دې ولې راوړي دي؟>

صيبا ځواب ورکړ: <خره د پادشاه د کورنۍ دپاره دي، چې ورباندې سپاره شي. ډوډۍ او مېوې د نفرو د خوړلو دپاره دي. شراب د هغو نفرو دپاره دي چې په دښته کې ستومانه شوي دي.>

(۳) پادشاه بيا پوښتنه کړه: <ستا د بادار شائلو لمسی مفيوشټ چېرې دی؟>

صيبا هغه ته وويل: <هغه په اورشلیم کې پاتې دی، ځکه چې هغه فکر کوي چې اسراييليان به نن ورځ زما د نيکه شائلو پادشاهي بېرته ماته راکوي.>

٤) پادشاه صيبا ته وويل: <هرڅه چې د مفيوشت وو اوس هغه ستا دي.>

صيبا ځواب ورکړ: <اعليحضرته! زه د ستاسو په وړاندې د درناوي په خاطر تيتېږم. تاسو دې تل زما څخه خوشاله اوسئ.>

شمعي داود ته ښکښل کوي

٥) څنگه چې داود پادشاه بحوريم ته ورسېد، د شائول د خپلځانې څخه د جيرا زوی شمعي له هغه ځای څخه د هغه ليدلو ته راووت. څنگه چې هغه راروان و ښکښلې يې کولې. ٦) که څه هم ټول لښکر او خاص ساتونکي د داود څخه گردچاپېر ولاړ وو، هغه داود او د هغه ټول درباريان په تيږو باندې ويشتل. ٧) شمعي هغه ته ښکښلې وکړې، ويې ويل: <ورک شه! ورک شه! ای قاتله! ای رذيله! ٨) تا د شائول څخه پادشاهي واخيستله او اوس څښتن د شائول د کورنۍ د ډېرو خلکو د قتلولو په خاطر ستا څخه بدل اخلي. څښتن ستا زوی ابشالوم ته پادشاهي ورکړه او ته له منځه تللی يې، ځکه چې ته قاتل يې!>

٩) نو د زرويه زوی ايشای پادشاه ته وويل: <اعليحضرته! تاسو ولې دې مړ سپي ته اجازه ورکوي چې تاسو ته ښکښل وکړي؟ پرېږدئ چې ورشم او سر يې پرې کړم!>

١٠) پادشاه ايشای او د هغه ورور يوآب ته وويل: <زه ستاسو په شان نه يم. که هغه ماته د څښتن په وينا ښکښلې کوي نو څوک دا حق لري چې پوښتنه وکړي، ولې هغه داسې کوي؟> ١١) بيا داود ايشای او خپلو ټولو درباريانو ته وويل: <زما خپل زوی هڅه کوي چې ما ووژني، نو تاسو ولې دې بنياميني ته حيران يئ؟ نو هغه پرېږدئ چې ښکښلې وکړي، ځکه چې څښتن ورته ويلې دي. ١٢) کېدای شي چې څښتن زما مصيبت وويني او د هغو ښکښلو په بدل کې چې نن ماته

وشوې راسره نېکي وکړي. < ۱۳ > نو داود او د هغه سړي خپل تک ته دوام ورکړ. په هغه وخت کې شمعي هم د هغوی سره موازي او برابر د نژدې غره په څنګ کې روان ؤ. هغه بښکنځلې کولې، داود يې په تېرو باندې ويشت او خاورې يې ورباندې شيندلې. < ۱۴ > پادشاه د خپلو ټولو نفرو سره د اردن د سيند ګودر ته ورسېد او هلته يې استراحت وکړ.

ابشالوم په اورشليم کې

< ۱۵ > ابشالوم او هغه اسراييليان چې د هغه سره وو، اورشليم ته ورننوتل او اخيتوفل هم د هغوی سره ؤ. < ۱۶ > کله چې د داود اعتباري ملګري حوشای ابشالوم وليد، هغه چيغې ووهلې: < ژوندی دې وي پادشاه! ژوندی دې وي پادشاه! >

< ۱۷ > ابشالوم د هغه څخه پوښتنه وکړه: < ستا په وفادارۍ باندې څه وشو چې د خپل ملګري داود سره دې درلودله؟ ولې د هغه سره لاړ نه شوې؟ >

< ۱۸ > حوشای ځواب ورکړ: < نه، داسې نه شي کېدای، زه به د هغه چا ملاتړ کوم او زه به د هغه سره اوسم چې د څښتن او د دې قوم او ټولو اسراييليانو له خوا غوره شوی دی. > < ۱۹ > برسېره پردې، زه چې د خپل بادار د زوی خدمت ونه کړم نو د چا خدمت وکړم؟ لکه څنګه چې مې ستاسو د پلار خدمت کاوه نو اوس به ستاسو خدمت کوم. >

< ۲۰ > نو ابشالوم اخيتوفل ته وويل: < مونږ ته مشوره راکړه چې څه بايد وکړو. >

< ۲۱ > اخيتوفل ځواب ورکړ: < لاړ شه او د خپل پلار د وينځو سره چې د ماني د ساتلو دپاره يې پريښې دي ځمله. نو ټول اسراييل به پوه شي چې ستا پلار تاته د خپل دښمن په شان ګوري او ستا ملاتړي به ډېر زيات زړور شي. > < ۲۲ > نو هغوی ابشالوم ته د ماني په بام باندې خېمه ودروله او

ابشالوم د ټولو اسراييليانو په مخ کې هغې ته ورننوت او د خپل پلار د وينځو سره ځملاست.

۲۳ په هغو ورځو کې هره مشوره چې اخيتوفل ابشالوم ته ورکوله، هغه به هم د خپل پلار داود په شان هغه قبلوله، ځکه د هغو دواړو په نظر کې دا مشورې دومره عاقلانه وې چې ځواکې د خدای کلام دی.

حوشای ابشالوم بې لارې کوي

۱۷ ۱ اخيتوفل ابشالوم ته وويل: <اجازه راکړئ چې دولس زره نفره انتخاب کړم او نن شپه داود تعقيب کړم. ۲> دا وخت هغه ستړی او بې زړه شوی دی، زه به ورباندې حمله وکړم او وارخطا به يې کړم او د هغه ټول نفر به وتبستي. زه به يوازې پادشاه ووژنم ۳> او د هغه ټول خلک به بېرته ستا خواته راوړوم. د يو سړي يعنې داود وژنه به د نورو ټولو خلکو د بېرته راتگ سبب وگرځي. هغوی به په سلامتۍ سره راستانه شي. ۴> دا مشوره ابشالوم او د اسراييلو ټولو مشرانو ته بڼه بڼکاره شوه.

۵ بيا ابشالوم وويل: <حوشای راوغواړئ چې د هغه څخه هم واورو چې هغه څه وايي. ۶> کله چې حوشای راورسېد، ابشالوم هغه د اخيتوفل د پلان څخه خبر کړ. بيا يې پوښتنه وکړه: <ته څه وايې؟ آیا د اخيتوفل مشوره قبوله کړو؟ که نه، نو ته مونږ ته ووايه چې څه وکړو. ۷>

۷ حوشای ځواب ورکړ: <دا ځل چې اخيتوفل کومه مشوره تاسو ته درکړې ده هغه بڼه نه ده. ۸> تاسو پوهېږئ چې ستاسو پلار داود او د هغه سړي ډېر سخت جنگياليان دي او هغوی د هغې ايرې په شان چې بچي يې تښتول شوي وي په قهر دي. ستاسو پلار يو تجربه لرونکی عسکر دی او هغه د شپې له خوا د خپلو نفرو سره نه پاتې کېږي. ۹> گورئ! همدا اوس هغه په کومه کنده يا بل

خای کې پټ شوی دی. کله چې زمونږ د لښکرو څخه ځینې په لومړي برید کې ووژل شي، هرڅوک چې دا واورې وږه وایي چې د ابشالوم لښکرې له منځه تللي دي. (۱۰) نو حتی د ټولو نه زړور عسکر چې زړونه یې د زمري د زړه په شان دي هغوی به هم وارخطا شي. ځکه چې ټول اسرائیلیان پوهیږي چې ستاسو پلار ډېر لوی جنگیالی دی او د هغه سرې هم زړور جنگیالی دي. (۱۱) نو زما مشوره دا ده چې د هېواد له یو سر څخه تر بله سره پورې یغڼې د دان څخه تر بئرشبع پورې ټول اسرائیلیان چې د دریاب د غاړې د شگو په شان ډېر دي سره راغونډ کړئ او په جگړه کې تاسو په خپله د هغوی سره لاړ شئ. (۱۲) داود چې په هر خای کې وي مونږ به هغه راپیدا کوو او داسې به ورباندې وروغورزېږو لکه چې په ځمکه باندې پرڅه پرېوځي. نه به هغه ژوندی پاتې شي او نه به د هغه د نفرو څخه څوک ژوندی پاتې شي. (۱۳) که چېرې هغه یو ښار ته ننوزي، نو ټول اسرائیلیان به رسی گانې راوړي او ښار به لاندې درې ته راوغورزوي. یوه تېره به هم د ښار په غونډۍ باندې پاتې نه شي. <

(۱۴) ابشالوم او ټولو اسرائیلیانو وویل: <د حوشای مشوره د اخیټوفل د مشورې څخه ښه ده. > ځکه چې څښتن دا پرېکړه کړې وه چې د اخیټوفل ښه مشوره باطله کړي، د دې په خاطر چې ابشالوم تباه او برباد کړي.

داود ته خبرداری او د هغه تېښته

(۱۵) وروسته حوشای صادق او ایباتار کاهنانو ته وویل چې اخیټوفل څه وړاندیز کړی ؤ او د ده مشوره کومه وه. (۱۶) حوشای زیاته کړه: <اوس ژر شئ! داود ته پیغام ورولېږئ چې د اردن د سیند په هغه گودر چې په دښته کې دی شپه تېره نه کړي، بلکه سمدستي د سیند څخه تېر شي ترڅو هغه او هغه خلک چې ورسره دي له منځه لاړ نه شي. >

١٧ په دې ترڅ کې، يوناتان د ابياتار زوی او اخيمعص د صادوق زوی د روجل په چينې چې د اورشليم په غاړه وه انتظار کاوه، ځکه چې هغوی جرأت نه کاوه چې ښار ته د ننوتلو په وخت کې وليدل شي. يوه وينځه به تله او هرڅه چې به پېښېدل هغوی ته به يې خبر ورکاوه او بيا به دوی تلل او داود پادشاه به يې خبراوه. ١٨ مگر يوه ورځ، يو هلک دوی وليدل او ابشالوم يې خبر کړ. نو هغوی په چټکۍ سره په بحوريم کې د يو سړي کور ته ورغلل چې هلته پټ شي. د هغه په انگر کې يو کوهی ؤ او هغوی په کې ورکوز شول. ١٩ د هغه سړي ښځې يوه پرده راواخيسته، د کوهي په خولې باندې يې وغوړوله او غلې دانې يې ورباندې وشيندلې ترڅو هيڅوک ورباندې پوه نه شي. ٢٠ کله چې د ابشالوم نفر کور ته راغلل، د هغې ښځې څخه يې پوښتنه وکړه: <اخيמעص او يوناتان چېرته دي؟>

هغې ځواب ورکړ: <هغوی د سيند څخه تېر شول.>

هغو نفرو هغوی ولټول مگر پيدا يې نکړل، نو هغوی بېرته اورشليم ته ستانه شول. ٢١ د هغوی د تگ څخه وروسته اخيمعص او يوناتان د کوهي څخه راووتل، لارل او داود پادشاه يې خبر کړ. اخيتوفل چې کوم پلان د هغه او د هغه د نفرو په ضد جوړ کړی ؤ هغه يې ورڅخه خبر کړ او ويې ويل: <ژر شئ او د سيند څخه پورې وزی.> ٢٢ نو داود د خپلو نفرو سره د اردن د سيند څخه په تېرېدو پيل وکړ او د لمرخاته پورې هغوی ټول د سيند بلې خواته پورې وتل.

٢٣ کله چې اخيتوفل وليدل چې د ده په مشورې باندې عمل ونه شو، په خپل خره باندې يې کته واچوله او بېرته خپل ښار ته ستون شو. وروسته له دې چې خپل کارونه يې سمبال کړل خپل ځان يې په دار باندې ځوړند کړ او مړ شو. هغه په خپله پلارنۍ هديره کې ښخ شو.

٢٤ داود د محنايم ښار ته ورسېد او ابشالوم د اسراييلو د لښکر سره د اردن د سيند څخه تېر شو.

٢٥ ابشالوم عماسا د يوآب په ځای د لښکرو مشر ټاکلی ؤ. عماسا د اسراييلي یترو زوی ؤ، د هغه

مور ایبجایل، د ناحاش لور وه او د یوآب د مور زرویه خور وه. (۲۶) ابشالوم او هغو اسراییلیانو چې د هغه سره وو د جلعاد په خاوره کې خپمې ودرولې.

(۲۷) کله چې داود محنايم ته ورسېد، هغه د ناحاش د زوی شوبي سره چې په عمون کې د ربه د ښار څخه ؤ، د عمیئیل د زوی ماخیر سره چې د لودبار څخه ؤ او د برزلای جلعادي سره چې د روجلیم څخه ؤ مخامخ شو. (۲۸) هغوی بستري، کاسې او خاورین لوبني راوړل. همدارنگه هغوی غنم، اوربشې، اوږه، وریټې شوې غلې دانې، دال، لوبیا، (۲۹) شات، مستې، د غواگانو د شیدو پنیږ او پسونه هم د داود او د هغه د خلکو دپاره راوړل چې ویې خوري. ځکه چې هغوی ویل: <خلک به په دښته کې وږي، تږي او سترې شوي وي.>

د ابشالوم ماتې او وژنه

۱۸ (۱) داود خپل ټول نفر سره راغونډ کړل، په زر کسيزه او سل کسيزه ټوليو باندې یې ووېشل او د هغوی دپاره یې قوماندانان وټاکل. (۲) بیا یې هغوی په درې گروپونو کې وېشل کړل، د اول گروپ قوماندان یې یوآب، د دوهم گروپ قوماندان یې د یوآب ورور ایشای او د دریم گروپ قوماندان یې جتي اتای وټاکه. پادشاه خپلو نفرو ته وویل: <زه خپله هم له تاسو سره ځم.>

(۳) خو هغوی ځواب ورکړ: <تاسو باید زمونږ سره لاړ نه شئ، ځکه که چېرې مونږ مجبور شو چې وتښتو یا که زمونږ له خلکو څخه نیمایي هم ووژل شي نو د دښمن دپاره به دا هیڅ فرق ونه کړي. مگر ستاسو ارزښت زمونږ د لس زرو نفرو څخه زیات دی. اوس به ستاسو دپاره دا ډېره ښه وي چې په ښار کې پاتې شئ او مونږ ته مرسته راولېږئ.>

(۴) پادشاه ځواب ورکړ: <هرڅه چې تاسو ته ښه ښکاري هغه به وکړم.> بیا پادشاه د دروازي

تر څنگ ودرېد او د هغه نفر په زر کسيزه او سل کسيزه ټوليو کې د ښاره ووتل. (۵) هغه يوآب، ابيشای او اتای ته حکم وکړ: <زما په خاطر ځوان ابشالوم ته زيان مه رسوئ.> ټولو لښکرو واورېدل چې داود خپل هر يو قوماندان ته دا حکم ورکړ.

(۶) د داود لښکر صحرا ته ووتل او د اسراييليانو سره يې د افرایم په ځنگل کې جگړه وکړه. (۷) اسراييليانو د داود د نفرو له خوا ماتې وخوړه. دا ډېره لويه وژنه وه، په هغې ورځ شل زره نفر ووژل شول. (۸) جگړه شاوخوا سيمې ته خپره شوه. د هغو نفرو شمېر چې د ځنگل له کبله مړه شول د هغو نفرو څخه زيات ؤ چې په جگړه کې وژل شوي وو.

(۹) ابشالوم ناڅاپه د داود د يو شمېر نفرو سره مخامخ شو، ابشالوم په قچر باندې سپور ؤ. قچر د خپري د يوې لويې ونې لاندې روان ؤ چې د ابشالوم سر د ونې په شاخونو کې ونښت. قچر خپل تگ ته دوام ورکړ او ابشالوم په هوا کې ځوړند پاتې شو. (۱۰) کله چې يو سړي هغه وليد، يوآب يې خبر کړ: <ما همدا اوس ابشالوم وليده چې د خپري په ونه کې ځوړند ؤ.>

(۱۱) يوآب ځواب ورکړ: <ابشالوم دې وليد؟ ولې دې په هغه ځای ونه واژه؟ ما به په خپل لاس تاته لس مثقاله سپين زر او کمربند درکړی وای.>

(۱۲) مگر هغه نفر ځواب ورکړ: <که ماته دې زر مثقاله سپين زر هم راکړي وای ما به د پادشاه د زوی په ضد خپل لاس پورته کړی نه وای. مونږ ټولو واورېدل چې پادشاه تاته، ابيشای ته او اتای ته حکم وکړ چې زما په خاطر ځوان ابشالوم ته زيان ونه رسوئ. (۱۳) له بلې خوا، که چېرې ما خیانت کړی وای او هغه مې وژلی وای نو پادشاه به اورېدلي وای. هغه له هرڅه څخه خبرېږي، نو تا به زما څخه دفاع نه وای کړې.>

(۱۴) يوآب وويل: <زه نه غواړم ستا سره نور وخت ضايع کړم.> هغه درې نېزې راواخيستلې او د

ابشالوم په سينه کې يې چې تر هغه وخته لا ژوندی ؤ او د خپری په ونه کې خورند ؤ ورومنډلې.
١٥ وروسته بيا د يوآب لس نفره چې د هغه وسلې به يې وړلې ابشالوم ته ورنژدې شول او د هغه وژنه يې پای ته ورسوله.

١٦ وروسته يوآب سرنی وواهه چې جگړه بس کړي. نو د هغه لښکرې د اسراييليانو د تعقيبولو څخه بېرته راوگرځېدلې. ١٧ هغوی د ابشالوم مړی راواخيست، په ځنگل کې يې په يوه ژوره کنده کې وغورزاوه او هغه يې د تېرو د يوې لويې ډېری لاندې پټ کړ. بيا ټول اسراييليان خپلو کورونو ته وتښتېدل.

١٨ ابشالوم لا ژوندی ؤ چې يو ځلی يې د پادشاه په دره کې جوړ کړ او هغه يې د خپل ځان په نامه یاد کړ. دا کار يې ځکه وکړ چې هغه زوی نه درلود چې د ده نوم ژوندی وساتي. تر نن ورځې پورې هغه د ابشالوم د ځلي په نوم يادېږي.

داود د ابشالوم د مړينې څخه خبرېږي

١٩ بيا د صادق زوی اخيمعص يوآب ته وويل: >پرېږده چې پادشاه ته ورمنډه کړم او زېری ورباندې وکړم چې ښښتن هغه د خپلو دښمنانو څخه ژغورلی دی.<

٢٠ يوآب وويل: >نه، نن ورځ به زېری نه وړې. کومه بله ورځ به دا کار وکړې، مگر نن ورځ نه. ځکه چې د پادشاه زوی مړ شوی دی.< ٢١ وروسته بيا يوآب د پادشاه ايتوپيايي خدمتگار ته وويل: >لاړ شه او څه چې دې ليدلي دي پادشاه ته يې ووايه.< ايتوپيايي يوآب ته د درناوي په خاطر سر ټيټ کړ او منډه يې کړه.

٢٢ اخيمعص يو ځل بيا يوآب ته وويل: >هرڅه چې کيږي پروا نه کوي. اجازه راکړئ چې زه

هم پادشاه ته خبر يوسم. ايتوييايي خو لا پخوا تللی دی. <

مگر يوآب ځواب ورکړ: <ای زويه، ته ولې غواړې چې لاړ شي؟ ته به د دې خبر څخه کوم انعام تر لاسه نه کړې.>

ⒶⒶⒶ اخيمعص بيا وويل: <هرڅه چې کيږي ودې شي. زه به لاړ شم.>

يوآب وويل: <بڼه، بيا لاړ شه!> نو اخيمعص د اردن د درې له لارې منډه کړه او خپل ځان يې د ايتوييايي نه مخکې هلته ورساوه.

ⒶⒶⒶ داود ښار ته د ننوتلو او بهر ته د وتلو د دروازو ترمنځ ناست ؤ. پهره دار د دېوال سرته وخوت او د دروازې په بام باندې ودرېد. هغه خپلې سترگې پورته کړې او ويې ليدل چې يو سړی يوازې رامنډې وهي. ⒶⒶⒶ پهره دار غږ وکړ او پادشاه ته يې خبر ورکړ. پادشاه ورته وويل: <که چېرې يوازې وي نو هغه به کوم خبر راوړی وي.> هغه سړی رانژدې کېده.

ⒶⒶⒶ وروسته بيا پهره دار يو بل سړی وليد چې يوازې رامنډې وهي او هغه لانديني پهره دار ته ورغږ کړ: <گوره! يو بل سړی هم يوازې رامنډې وهي!>

پادشاه ځواب ورکړ: <دا سړی هم کوم خبر راوړي.>

ⒶⒶⒶ پهره دار وويل: <ماته ښکاري چې د اولني سړي منډه د اخيمعص په شان ده.>

پادشاه وويل: <هغه بڼه سړی دی. هغه د بڼه زېږي سره راځي.>

ⒶⒶⒶ اخيمعص پادشاه ته غږ وکړ: <هرڅه صحيح دي!> هغه د پادشاه په مخ کې په ځمکه باندې

پرمخې پرېوت او ويې ويل: <تښه دې وي ستاسو څښتن خدای ته! هغه تاسو ته په هغو خلکو باندې بری درکړی دی چې ستاسو اعلیحضرت په وړاندې يې سرغړونه کړې وه!>

۲۹) پادشاه پوښتنه وکړه: <آيا ځوان اېشالوم روغ دی؟>

اخيمص ځواب ورکړ: <کله چې يوآب زه او د پادشاه خدمتگار رالېږلو ما د خلکو يوه لويه هنگامه وليدله، مگر زه پوه نشوم چې هغه څه وو.>

۳۰) پادشاه وويل: <يوې خواته ودرېږه.> نو هغه همداسې وکړل.

۳۱) وروسته بيا ايتوپيايي راوړسېد او پادشاه ته يې وويل: <ستاسو اعلیحضرت دپاره يو زېری لرم! څښتن نن ورځ تاسو ته په ټولو هغو خلکو باندې بری درکړی دی چې ستاسو په وړاندې يې سرغړونه کړې ده!>

۳۲) پادشاه پوښتنه وکړه: <آيا ځوان اېشالوم روغ دی؟>

ايتوپيايي ځواب ورکړ: <کاشکې هغه څه چې په هغه باندې وشول ستاسو اعلیحضرت په ټولو دښمنانو او په ټولو هغو نفرو باندې وشي چې ستاسو په وړاندې سرغړونه کوي.>

۳۳) پادشاه ډېر خفه شو. هغې کوټې ته وخوت چې د دروازې په سر باندې وه او په ژړا شو. د تگ په حال کې يې چيغې وهلې: <ای زما زويه اېشالومه! زما زويه، زما زويه اېشالومه! کاشکې زه ستا په ځای مړ وای، ای اېشالومه، زما زويه، زما زويه!>

يوآب ته خبر ورسېد چې داود پادشاه ژاړي او د ابشالوم دپاره وير کوي. (۲) نو د ټول لښکر دپاره د هغې ورځې بری په غم باندې بدل شو. ځکه چې هغوی واورېدل چې داود د خپل زوی دپاره وير کوي. (۳) هغوی د هغو عسکرو په شان چې د جگړې څخه تښتېدلي وي او شرمېږي په خاموشۍ سره بېرته ښار ته ورننوتل. (۴) پادشاه خپل منځ پټ کړ او په لوړ اواز سره يې چيغې ووهلې: <ای زما زويه! زما زويه ابشالومه! ابشالومه زما زويه!>

(۵) يوآب د پادشاه کور ته ورغی او هغه ته يې وويل: <تا نن د خپلو ټولو نفرو چې ستا ژوند، ستا د زامنو ژوند او ستا د لورگانو او ستا د ښځو او وينځو ژوند يې وژغوره، سپکاوی وکړ. (۶) ته د هغه چا سره مينه کوي چې ستا څخه کرکه کوي او د هغه چا څخه کرکه کوي چې ستا سره مينه کوي. تا نن دا وښودله چې قوماندانان او د هغوی نفر ستا دپاره هيڅ معنی نه لري. زه پوه شوم چې که ابشالوم نن ژوندی وای او مونږ ټول مړه وای نو ته به خوشاله وای. (۷) اوس ووځه او هغه څه چې هغوی کړي دي د هغو په خاطر ورڅخه مننه وکړه! او که داسې ونه کړې، نو زه د څښتن په نوم قسم خورم چې سبا سهار به حتی^۱ يو سړی هم پاتې نه شي چې ستا پلوي وکړي. دا به ستا په ټول ژوند کې د هغو ټولو بدبختيو څخه چې په تا باندې راغلي دي ډېره بدتره وي.> (۸) نو پادشاه پاڅېد، لاړ او د ښار د دروازې تر څنګ کښېناست. د هغه نفرو واورېدل چې پادشاه هلته دی، نو هغوی ټول د هغه حضور ته راټول شول.

داود اورشليم ته ستنېږي

په همدې وخت کې ټول اسراييليان خپلو کورونو ته تښتېدلي وو. (۹) د اسراييلو په ټولو قبيلو کې خلکو يو د بل سره بحث کاوه او ويل يې: <داود پادشاه مونږ د خپلو دښمنانو څخه خلاص کړي

يو. هغه مونږ د فلسطينيانو څخه ژغورلي يو، مگر اوس هغه د ابشالوم څخه تښتېدلی دی او وطن يې پرېښی دی. (۱۰) مونږ ابشالوم د خپل پادشاه په توگه ټاکلی ؤ، مگر هغه په جگړه کې وژل شوی دی. نو بيا ولې څوک د دې کوښښ نه کوي چې داود پادشاه بېرته راولي؟<

(۱۱) هر هغه څه چې د اسراييلو خلکو ويلي وو، هغه د داود پادشاه غوږ ته رسېدلي وو. نو داود پادشاه صادق او ابياتار کاهنانو ته پيغام ورولېږه چې د يهودا سپين ږيرو ته ووايي: <ولې د پادشاه په بېرته راوستلو کې د هغه خپلې ماني ته د ټولو څخه وروسته يې؟ (۱۲) تاسو زما وروڼه يئ، زما خپل هډوکي او خپله وينه يئ، نو ولې بايد زما په بېرته راوستلو کې د ټولو څخه وروسته اوسئ؟> (۱۳) داود هغوی ته دا هم وويل چې عماسا ته ووايي: <ته زما خپل يې، له همدا اوس څخه تا د يوآب په ځای د لښکرو مشر ټاکم. که زه دا کار ونه کړم نو خدای دې ما ووژني!> (۱۴) د داود په خبرو د يهودا خلک ډېر ژر بېرته د هغه ملاتړي شول او هغوی پادشاه ته پيغام ورولېږه چې د خپلو ټولو نفرو سره بېرته راستون شي.

(۱۵) نو پادشاه بېرته په ستندېو پيل وکړ. څنگه چې هغه د اردن سيند ته ورسېده، نو د يهودا خلک جلجال ته راغلل چې د پادشاه مخې ته ورشي او هغه د سيند څخه راپورې باسي. (۱۶) په همدې وخت کې شمعي د بنياميني جيرا زوی چې د بحوريم څخه ؤ په بېره سيند ته ورغی چې د داود پادشاه سره ليدنه کتنه وکړي (۱۷) او د هغه سره زر تنه بنيامينيان وو. صيبا د شائول د کورنۍ خدمتگار هم د خپلو پنځلس زامنو او شلو نوکرانو سره په بېره د پادشاه څخه مخکې سيند ته ورسېدل. (۱۸) هغوی د سيند په گودر باندې پورې وتل چې د پادشاه کورنۍ او ډله راپورې باسي او هرڅه چې پادشاه غواړي ويې کړي.

داود شمعي بخښي

کله چې د جيرا زوی شمعي د اردن څخه پورې وت هغه د پادشاه په مخ کې په ځمکه باندې پرمخې پرېوت (۱۹) او هغه ته يې وويل: <اعليحضرت دې ما گناهکار ونه گڼي. هغه غلطي هېره کړئ چې ما په هغه ورځ کړې وه چې تاسو د اورشليم څخه تللي. تاسو هغه غلطي له خپل ذهن څخه وباسئ. (۲۰) باداره! زه پوهېږم چې ما گناه کړې ده نو ځکه نن ورځ د شمالي قبيلو څخه زه لومړی راغلم چې تاسو اعليحضرت سره ليدنه کتنه وکړم.>

(۲۱) ايشای د زرويه زوی وويل: <شمعي بايد ووژل شي ځکه چې هغه چاته يې ښکښلې کړې دي چې څښتن هغه د پادشاه په توگه غوره کړی دی.>

(۲۲) مگر داود ايشای او د هغه ورور يوآب ته وويل: <زه ستاسو په شان نه يم! تاسو نن زما د دښمنانو په شان عمل کوئ. اوس زه يو ځل بيا د اسراييلو پادشاه يم او نن ورځ به د اسراييلو څخه هيڅوک ونه وژل شي.> (۲۳) نو پادشاه شمعي ته وويل: <زه قسم خورم چې ته به ونه وژل شي.>

داود د مفيبوشت سره پخلا کيږي

(۲۴) د شائول لمسی مفيبوشت هم د پادشاه سره د ليدنې کتنې دپاره راغی. له هغې ورځې څخه چې پادشاه تللی ؤ تر دې ورځې پورې چې هغه په خير سره راستون شو، هغه نه خپلې پښې مينځلې وې، نه يې خپله ږيره جوړه کړې وه او نه يې خپل کالي مينځلي وو. (۲۵) کله چې هغه د اورشليم څخه د پادشاه د ليدنې دپاره راغی، پادشاه د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ای مفيبوشته، ولې زما سره لاړ نه شوې؟>

(۲۶) هغه ځواب ورکړ: <لکه څنگه چې تاسو اعليحضرت پوهېږئ زه شل يم. ما وويل: زه به په

خپل خره باندې کته واچوم او په هغه باندې به سپور شم ترڅو وکولی شم چې پادشاه سره لاړ شم. مگر زما خدمتگار صیبا زما سره خیانت وکړ. (۲۷) هغه تاسو، اعليحضرت ته زما په باره کې دروغ ویلي دي. مگر تاسو د خدای د فرښتې په شان یئ، نو هرڅه چې تاسو ته ښه ښکاري هماغه وکړئ. (۲۸) ځکه زما د نیکه ټول اولادونه د دې وړ وو چې تاسو اعليحضرت وژلي وای. مگر تاسو ماته د هغو خلکو په منځ کې ځای راکړ چې ستاسو په دسترخوان باندې ډوډی خوري. زه حق نه لرم چې ستاسو اعليحضرت څخه د نورو ښکيو غوښتنه وکړم.

(۲۹) پادشاه هغه ته وویل: <نورې خبرې مه کوه. ما پرېکړه کړې ده چې ته او صیبا په خپل منځ کې ځمکه ووېشئ.>

(۳۰) مفيبوشت پادشاه ته وویل: <پرېږدئ چې هغه هرڅه واخلي، زما دپاره دا بس دی چې تاسو اعليحضرت په خیر سره کور ته راغلی.>

برزلاى د داود سره گوري او بېرته خپل کور ته ستنېږي

(۳۱) جلعادي برزلاى هم د روجليم څخه راغلی ؤ چې د پادشاه سره د اردن د سیند څخه پورې وزي او له هغه ځای څخه یې په خپله لاره رخصت کړي. (۳۲) برزلاى ډېر زوړ سړی او د اتیا کالو په عمر ؤ. هغه ډېر شتمن ؤ او هغه وخت چې پادشاه په محنايم کې اوسېده نو د هغه اړتیاوې به یې پوره کولې. (۳۳) پادشاه برزلاى ته وویل: <زما سره د اردن د سیند څخه پورې وزه او په اورشلیم کې راسره اوسېږه، زه به ستا دپاره هرڅه برابر کړم.>

(۳۴) مگر برزلاى ځواب ورکړ: <زما د ژوند موده ډېره اوږده نه ده، چې زه تاسو اعليحضرت سره اورشلیم ته لاړ شم. (۳۵) زه اوس د اتیا کالو په عمر يم او نور د هیڅ شي څخه خوند نه شم

اخيستلی. څه چې خورم او يا يې څښم د هغو په مزه باندې نه پوهېږم او د سندرغاړو اوازونه نه شم اورېدلی، که سړي وي يا ښځې. زه به تاسو اعليحضرت دپاره يوازې يو بار يم. (۳۶) زه د داسې لوی انعام وړ نه يم. خو زه به د اردن د سيند نه اخوا لږ غونډې ستاسو سره لار شم. (۳۷) بيا ماته اجازه راکړئ چې بېرته خپل کور ته لار شم او په خپل ښارگوټي کې د خپل مور او پلار په هديره کې ښځ شم. دا دی زما زوی کمهام چې ستاسو خدمت به کوي. اعليحضرت! هغه ځان سره بوځئ او هرڅه چې تاسو ته ښه ښکاري د هغه دپاره يې وکړئ.

(۳۸) پادشاه وويل: <کمهام به ځان سره بوځم او هرڅه چې ستا خوښه وي زه به يې د هغه دپاره وکړم. هرڅه چې زما څخه غواړي ستا دپاره به يې وکړم.>

(۳۹) نو ټول خلک د اردن د سيند څخه پورې وتل او وروسته بيا پادشاه پورې وت. پادشاه برزلاي ښکل کړ او د هغه دپاره يې برکت وغوښت او برزلاي خپل کور ته ستون شو.

يهودا او اسراييل په پادشاه باندې بحث کوي

(۴۰) کله چې پادشاه د سيند څخه پورې وت او جلجال ته روان شو، کمهام هم د هغه سره لار. د يهودا ټول عسکر او د اسراييلو نيم لښکر پادشاه پورې ويست. (۴۱) نو بيا ټول اسراييليان پادشاه ته ورتلل او هغه ته يې ويل: <اعليحضرت! ولې زمونږ وروڼه، يعنې د يهودا خلکو تاسو په پټه بيولي يئ او تاسو، ستاسو کورنۍ او ستاسو نفر يې بدرگه کړي دي او د اردن د سيند څخه يې پورې ايستلي دي؟>

(۴۲) د يهودا خلکو په ځواب کې وويل: <مونږ ځکه دا کار وکړ چې پادشاه زمونږ خپلوان دی. تاسو په دې کار باندې ولې په قهر يئ؟ مونږ د پادشاه څخه نه څه خوړلي دي او نه مو د ځان دپاره

څه شی اخیستی دی!>

۴۳ اسرائیلیانو ځواب ورکړ: >مونږ لس قبیلې لرو ځکه په داود پادشاه کې لس چنده زیات حق لرو. نو ولې تاسو زمونږ سره سپکه رویه کوئ؟ تاسو دا مه هېرئ چې مونږ هغه لومړي خلک وو چې د پادشاه د بېرته راوستلو خبره مو کړې وه!>

مگر د یهودا د خلکو ځواب د اسرائیلو د خلکو د ځواب په پرتله ډېر سخت ؤ.

د شبع یاغیتوب

۲۰ داسې وشول چې په جلجال کې یو لوچک سړی ؤ چې شبع نومېده او د بنیامیني بکري زوی ؤ. هغه سرنی وغږاوه او چیغې یې ووهلې:

>مونږه په داود کې برخه نه لرو

نه لرو میراث زوی د یسې کې مونږ

ای اسرائیلیانو لاړ شی خپل کور ته <

۲ نو ټولو اسرائیلیانو داود پرېښود او د شبع پسې لاړل، مگر د یهودا خلک د داود سره پاتې شول او د اردن د سیند څخه تر اورشلیم پورې د هغه پسې روان وو.

۳ کله چې داود پادشاه خپلې مانې یعنی اورشلیم ته ورسېد، هغه لس وینځې چې د مانې د ساتنې دپاره یې پرېښې وې، هغوی یې په یو کور کې تر څارنې لاندې وساتلې. د هغوی اړتیاوې به

بې پوره کولې، مگر د هغوی سره یوځای نه شو. هغوی د مرگ تر ورځې پورې بندیانې وې او لکه د کونډو په شان اوسېدلې.

٤) پادشاه عماسا ته حکم وکړ: <د یهودا سړي راوغواړه چې په دريو ورځو کې ماته راشي او ته خپله هم د هغوی سره حاضر شه.> ٥) نو عماسا لاړ چې د یهودا سړي راټول کړي، مگر عماسا په هغه وخت چې پادشاه ورته ټاکلی ؤ حاضر نه شو. ٦) نو پادشاه ایبشای ته وویل: <شعب به مونږ ته د ابسالوم څخه زیات زیان ورسوي. زما نفر واخله او ورپسې لاړ شه، داسې نه شي چې هغه ځینې د قوي دېوالونو ښارونه ونیسي او زمونږ څخه وتښتي.> ٧) نو د یوآب سړي، کریتیان او فلیتیان چې د پادشاه ساتونکی گارډ ؤ او ټول زړور جنگیالی د ایبشای تر امر لاندې ووتل. هغوی د اورشلیم څخه د شعب د تعقیبولو دپاره روان شول. ٨) کله چې هغوی په جبعون کې لوی گټ ته ورسېدل، عماسا د دوی سره مخامخ شو. یوآب خپل پوځي کالي اغوستي وو او د کالیو دپاسه یې د هغې تورې تسمه چې په غلاف کې وه تر ملا تړلې وه. څنگه چې هغه مخکې ورغی توره د غلاف څخه ووتله او ولوېدله. ٩) یوآب عماسا ته وویل: <ای وروړه، ته څنگه یې؟> بیا یوآب په ښي لاس د عماسا بریره ونيوله چې ښکل یې کړي. ١٠) خو عماسا هغې تورې ته پام ونه کړ چې یوآب په بل لاس کې نیولې وه. یوآب توره د ده په گېډه ومنډله او د هغه کلمې په ځمکه باندې توی شوې او عماسا د دې لومړي گوزار سره ژوند له لاسه ورکړ.

بیا یوآب او د هغه ورور ایبشای د شعب پسې روان شول. ١١) د یوآب د نفرو څخه یو تن د عماسا په څنگ کې ودرېد او غږ یې وکړ: <هرڅوک چې د یوآب او داود پلویان دي هغوی دې د یوآب پسې روان شي!> ١٢) عماسا په وینو کې رغړېده او د لارې په منځ کې پروت ؤ. د یوآب یو نفر ولیدل چې هرڅوک چې به عماسا ته رسېده نو هلته به ودرېد. نو هغه یې د لارې څخه پټي ته راوړ او پرده یې ورباندې واچوله. ١٣) وروسته له دې چې عماسا د لارې څخه لېرې کړای شو ټول نفر د یوآب سره روان شول چې شعب تعقیب کړي.

۱۴) شبع د اسراييلو د ټولو قبيلو د سيمو څخه تېر شو او د آبل بيت معكې بنار ته راغی. د بكریانو

د خپل ټول غړي سره راټول شول او د هغه سره بنار ته ننوتل. ۱۵) يوآب د خپلو ټولو لښكرو سره راغی او شبع يې په آبل بيت معكه كې كلابند كړ. هغوی د بهرني دېوال په مقابل كې د خاورو موړې جوړې كړې او همدارنگه د دې دپاره چې هغوی دېوال راوغورزوي د دېوال لاندینی برخه يې وکيندله. ۱۶) په هغه بنار كې يوه هوښياره ښځه وه چې د دېوال څخه يې غږ وكړ: <واورئ! واورئ! يوآب ته ووايئ چې دلته راشي، زه غواړم چې هغه ته يوه خبره وكړم.> ۱۷) يوآب ورغی او هغې ورڅخه پوښتنه وكړه: <آيا يوآب تاسو يې؟>

هغه ځواب وركړ: <هو، زه يم.>

هغې وويل: <باداره! زما خبره واورئ.>

هغه ځواب وركړ: <زه يې اورم.>

۱۸) هغې وويل: <په پخوا زمانه كې به يې داسې ويل: لاړ شه او خپل ځواب د آبل په بنار كې تر لاسه كړه او موضوع به حل كېده. ۱۹) زمونږ بنار په اسراييلو كې يو ډېر سوله ايز بنار دی او خلك يې وفادار دي. تاسو ولې د دې كوښښ كوئ چې داسې بنار له منځه يوسئ چې په اسراييلو كې د مور په شان دی؟ آيا تاسو غواړئ هغه څه چې د څښتن دي هغه وران كړئ؟>

۲۰) يوآب ځواب وركړ: <هيڅكله نه! زه به هيڅكله ستاسو بنار وران نه كړم او نه به يې له منځه

يوسم! ۲۱) دا زمونږ پلان نه دی. يو سړی چې شبع نومېږي او د بكری زوی دی او د افرایم د غرنۍ سیمې څخه دی د داود پادشاه په مقابل كې ياغي شوی دی. يوازې همدا يو سړی راوسپارئ، نو زه به بنار پرېږدم.>

هغې وويل: <ډېر بڼه، مونږ به د هغه سر د دېوال څخه تاسو ته درگوزار كړو.> (٢٢) بيا هغه بڼه د خپلې حكيمانه مشورې سره د ښار خلكو ته ورغله او هغوی د شبع سر پرې كړ او هغه يې يوآب ته وروغورزاوه. نو يوآب سرنی وغږاوه چې د هغه نفر ښار پرېږدي. هر يو خپل كور ته ستون شو، يوآب هم بېرته اورشليم ته ستون شو او پادشاه ته ورغی.

د داود ماموران

(٢٣) يوآب د اسراييلو د ټولو لښكرو قوماندان ؤ او د يهوداد زوی بناياه د داود د ساتونكو گارډ، يعنې د كريتيانو او فليتيانو قوماندان ؤ. (٢٤) ادورام د بېگاری كارونو مشر ؤ او يهوداد د اخيلود زوی د اطلاعاتو منشي ؤ. (٢٥) شيواد دربار منشي ؤ، صادوق او ابیاتار كاهنان وو (٢٦) او يائيري عيرا هم د داود كاهن ؤ.

د جبعونيانو غچ اخيستل

٢١ (١) د داود د پادشاهۍ په دوران كې درې كاله پرله پسې قحطي شوه. نو داود په دې باره كې د څښتن په حضور كې دعا وكړه او څښتن وويل: <شائول او د هغه كورنۍ د قتل په وجه گناهكاران دي، ځكه چې هغه جبعونيان ووژل.>

(٢) پادشاه جبعونيان راوغوښتل او د هغوی سره يې خبرې وكړې. (جبعونيان د اسراييلو كومه برخه نه وه بلكه هغه خلك وو چې د اموريانو څخه ژوندي پاتې شوي وو. اسراييليانو قسم خوړلی ؤ چې هغوی به ژوندي پرېږدي، مگر شائول د هغه ملي تعصب له كبله چې يې درلود هڅه وكړه چې هغوی له منځه يوسي ځكه چې هغه غوښتل چې اسراييل او يهودا په ټوله ځمكه باندې كنترول ولري.) (٣) داود د جبعونيانو څخه پوښتنه وكړه: <ستاسو دپاره څه وكړم؟ زه غواړم هغه ظلم چې

ستاسو سره شوی دی د هغه تاوان درکړم ترڅو تاسو د خدای د قوم دپاره برکت وغواړئ. <

٤ هغوی ځواب ورکړ: <مونږ د شائول د کورنۍ څخه سره زر او سپین زر نه غواړو او مونږ دا حق نه لرو چې اسرایلیان ووژنو.>

داود پوښتنه وکړه: <نو بیا څه غواړئ چې ستاسو دپاره یې وکړم؟>

٥ هغوی ځواب ورکړ: <شائول دسیسه جوړه کړې وه چې مونږ تباہ کړي، ترڅو مونږ په اسراییلو کې هیڅ ځای ونه لرو. ٦ نو د شائول اووه زامن مونږ ته راکړئ. مونږ به هغوی په جبعه کې د خښتن په حضور کې په دار ځوړند کړو، یعنې د شائول په ښار کې چې د خښتن غوره شوی پادشاه ؤ.>

پادشاه ځواب ورکړ: <هغوی به تاسو ته وسپارم.>

٧ مگر د هغه قسم له کبله چې هغه او یوناتان یو د بل سره خوړلی ؤ داود د یوناتان زوی او د شائول لمسی مفیوشت ژوندی پرېښود. ٨ مگر پادشاه د ایه د لور رزفې دوه زامن، ارموني او مفیوشت چې د شائول دپاره یې زېږولي وو، ونيول او همدارنگه د شائول د لور میراب پنځه زامن چې هغې د محولاتي برزلاي زوی عدريئیل دپاره زېږولي وو هم ونيول. ٩ داود هغوی جبعونيانو ته وسپارل، هغوی یې په یوې غونډۍ باندې د خښتن په حضور کې په دار ځوړند کړل او هغه اووه واړه یو ځای مړه شول. دا د اوربشو د لو کولو پیل ؤ چې هغوی ووژل شول.

١٠ د ایه لور رزفې زېږې ټوټې راواخیستلې، په یوه گټ باندې یې د خپل ځان دپاره وغوړولې او هلته د لو کولو د پیل څخه د باران تر ورېدو پورې پاتې شوه. د ورځې له خوا به هغې دا مړي د مرغانو څخه ساتل او د شپې له خوا به یې د وحشي حیواناتو څخه ساتل.

١١) كله چې داود خبر شو چې رزفه څه كړي دي، (١٢) هغه لار او د شائول او د هغه د زوی يوناتان هډوكي يې په جلعاد كې د يابيش د سړيو څخه واخيستل. (پخوا فلسطينيانو شائول او يوناتان د جلبوع په غره كې وژلي وو او مړي يې په هماغه ورځ د بيت شان په عمومي چوك كې ځورند كړي وو. د يابيش سړيو په پټه توگه دغه مړي له هغه ځايه وړي وو.) (١٣) داود د شائول او د هغه د زوی يوناتان هډوكي له يابيش څخه راوړل، همدارنگه هغوی د هغو نفرو هډوكي هم راټول كړل چې په دار ځورند شوي وو. (١٤) بيا هغوی د شائول او يوناتان هډوكي په صيله كې د بنيامين په سيمه كې د شائول د پلار يعنې قيس په هديره كې بنځ كړل او هرڅه چې پادشاه ورته حكم كړی ؤ هغه يې وكړل. له هغې وروسته خدای د هغه هېواد دپاره د هغوی دعا قبوله كړه.

د فلسطيني جنگياليو سره جگړه

(اول تواريخ ٢٠: ٤ - ٨)

١٥) يو ځل بيا فلسطينيان د اسراييليانو سره د جگړې دپاره راغلل. داود او د هغه سړي د هغو سره د مقابلې دپاره لارل. د جنگ په دوران كې، داود سترې او ستومانه شو. (١٦) نو يشيبينوب چې د رافا د لوړ قندو اولادې څخه ؤ، د هغه د نېزې وزن درې نيم كيلوگرامه ؤ او نوې توره يې تر ملا تړلې وه، نيت يې درلود چې داود ووژني. (١٧) مگر د زرويه زوی ايشای د داود د مرستې دپاره راغی. په هغه فلسطيني جنگيالي باندې يې حمله وكړه او ويې واژه. نو د داود نفرو هغه ته قسم وركړ ويې ويل: <د دې نه وروسته به زمونږ سره جنگ ته نه راځئ. تاسو د اسراييلو دپاره د خراغ په شان يئ او مونږ نه غواړو چې دا خراغ مړ شي.>

١٨) د وخت په تېرېدلو سره د فلسطينيانو سره په جوب كې يوه بله جگړه وشوه. حوشاتي سبکای د رافا د لوړ قندو اولادې څخه يو تن چې صاف نومېده وواژه.

١٩) په جوب کې د فلسطينيانو سره په يوه بله جگړه کې د يائير زوی الحانان چې د بيت لحم څخه
و جتي جليات وواژه چې د هغه سره يوه نېزه وه چې د هغې لاستی د اوبدلو د دستگاه د ميلې په
شان و.

٢٠) وروسته بيا په جت کې يوه بله جگړه وشوه. په هغه ځای کې يو ډېر غټ سړی و چې لاسونو
او پښو يې شپږ، شپږ گوتې درلودلې چې ټولې څلورويشت گوتې وې، هغه هم د رافا د لوړ قدو له
اولادې څخه و. ٢١) کله چې هغه اسراييليانو ته پېغور ورکړ، د داود وراره يوناتان چې د شمعي
زوی و هغه يې وواژه.

٢٢) دغه څلور نفره په جت کې د رافا د لوړ قدو اولادې څخه وو او هغوی د داود او د هغه د نفرو
له خوا ووژل شول.

د داود د کاميابی سندرې

(زبور ١٨)

٢٢) ١) کله چې څښتن داود د شائل او د هغه د نورو دښمنانو څخه خلاص کړ، داود څښتن
ته دا سندرې وويله. ٢) هغه وويل:

>څښتن دی زما ساتونکی

دی زما قوي کلا

٣) زما ساتونکی زما خدای دی

زما امن دی هغه کې

کړي ساتنه لکه سپر زما

زما دفاع کوي ساتي مې خوندي

دی څښتن زما ژغورونکی

کړي دفاع هغه ساتي مې تشدد نه (۴) مرسته غواړم له څښتنه

چې لایق دی د صفت

خلاصوي به مې هغه

ما له خپلو دښمنانو

د مرگ خپې رانه راتاوي شولې (۵)

د بربادۍ سیلابو واخیستمه

پښې مې د گور رسی کې ونښتلې (۶)

مرگ راته لاره کې خپل دام ایښی ؤ

په خپل تکلیف کې مې څښتن ته غږ کړ (۷)

کومک دپاره مې خپل خدای ته غږ کړ

زما اواز يې په خپل کور کې واورېد

زما فرياد يې د کومک واورېده

٨ بيا ځمکې وخور ټکان ولړزېده

شوي په خوځېدو د اسمانو ستنې

ځکه په قهر و خدای

٩ شو له سپېرمو نه يې راپورته لوگي

بلې لمبې او سرې سکروټې يې بادېدلې د خولې

١٠ ده کړې خلاصې دروازې د اسمانونو او راکوز شو

تورې ورپځې وې د ده تر پښو لاندې

١١ هغه سپور په کروب شولو او والوته

سپور شو په وزرو د باد ژر راغی

١٢ ځان ته جوړه يې پرده کړه له تيارې نه

د اوبو ډکې تينگې ورپځې وې چاپېره د ده

د جلال نه د هغه د موجوديت (۱۳)

وکرلې لمبې سکروټو وکرلې

لکه تندر خښتن وکرلې خبرې له اسمانه (۱۴)

اواز شو د مطلق قادر خښتن په اورېدو

وویشتل هغه خپل غشي، دښمنان يې تار په تار کرل (۱۵)

د برېښنا په پرکېدو يې ماتې ورکړه

دښمنان چې کله ورټل خښتن خپل (۱۶)

د هغه د تنفس په انفجار

تل د سمندر هم رانېکاره شولو

وو پراته د ځمکې بنسټونه لوخ

له اسمانه خښتن لاس خپل کړ را اوږد ويې نيولم (۱۷)

له ژورو اوبو ده راوويستلم

١٨ زه يې کر مه له قوي د بنمنه خلاص

او له هغو چې نفرت يې کر له ما نه

دوی وو ډپر قوي له ما نه

١٩ هغه وخت کې چې زه ومه په تکلیف کې

دوی حمله وکړه په ما

خو خښتن زه حمایه کړم

٢٠ له خطر ه یې کړم بچ مرسته یې وکړه

ځکه یې کړم بچ چې و راضي له ما

٢١ اجر را کوي خښتن ځکه کړم کارونه نېک

یمه بې گناه ځکه انعام را کوي ماته

٢٢ ما د خښتن د قوانینو اطاعت کړی دی

نه مې د بدی په خاطر مخ له خپل خدای پاک نه اړولی دی

٢٣ ما عمل کړی د هغه په قوانینو ټولو

نافرمانی مې کړې نه ده له حکمونو د ده

هغه پوهیږي زه بې عیبه یمه (۲۴)

بدو کارونو نه مې ځان ساتلی

نو اجر راکوي خښتن ځکه کړم کارونه نېک (۲۵)

هغه پوهیږي بې گناه یمه زه

ای خښتنه، وفادار یې هغه چاته چې وي تاته وفادار (۲۶)

تل نېکي کړې د هغو سره چې وي بې عیبه

پاک ته خپل ځان پاک بنایې (۲۷)

پکجن ته ځان پېچلی

ته عاجزانو ته نجات ورکوي (۲۸)

خو کبرجن ټیټوي

ته زما ډپوه یې ای خښتنه (۲۹)

چې بدلوي زما تیاري په رڼا

٣٠) راکوې قوت چې کړم ناتار په دښمن

راکوې قدرت په دېوالو د ختو

٣١) گوره زما پاک خدای خومره کامل يې عملونه دي

خومره د باور يې ټول لوڼونه دي

هغه دی ډال هغو ته

ټول چې يې پناه ده ته راوړې ده

٣٢) صرف خښتن دی خدای

کړي چې په يوازې ځان دفاع زمونږ

٣٣) دی دا خدای پاک زما ځواکمن پناه ځای

هغه زما لاره خوندي ساتي

٣٤) زه ثابت قدم لکه هوسی يې کړم

ساتي مې خوندي په تورو غرونو کې

٣٥) هغه ما تياروي د جنگ دپاره

ترخو زه کړمه راکش لینده د زپرو

٣٦ ډال راکوې ماته د خلاصون خپل

زه پیاوړی کړی ستا کومک یمه

٣٧ ته پراخوې زما د پښو لاره

حکله نه بنوئیري پښې زما هیڅکله

٣٨ دښمنان تعقیبوم او ماتوم یې

نه راگرځم تر هغې چې یې نابود کړم

٣٩ داسې یې وهم چې پاڅېدی نه شي

دې زما د پښو لاندې نسکور پراته

٤٠ راکوې ما له ته قوت د جگرې

غورزوې ماته دښمنان په پښو کې

٤١ مجبوروي دښمنان زما تېښتي ته

زه تباه کوم هغه چې کرکه کړي زما ځنی

دوی د کومک دپاره لټه کوي (۴۲)

نشته خوک چې کړي دوی خلاص

وهي چيغې دوی خښتن ته

هغه نه ورکوي دوی ته ځوابونه

لکه د دورې میده کومه يې زه (۴۳)

داسې تر پښو لاندې کومه يې زه

لکه د خټو د کوڅو په شانتي

تا زه د خپلو سرکشانو څخه خلاص کړلمه (۴۴)

او د قومونو دې سردار پرېښودم

اوس مې خدمتونه هغه خلک کوي

خوک چې پخوا نه پېژندل ما کله

هم بهرنيان زما په مخ کې ټيټوي سرونه (۴۵)

چې کله اوري زما په هکله اطاعت مې کوي

دوی بایلي خپل همتونه (۴۶)

په لړزه باندې راوړي دوی له خپلو کلاگانو

څښتن ژوندی دی! (۴۷)

ده ستاینه ساتندوی لره زما!

د هغه ځواکمن خدای کړی لویی اعلان

چې مې ژغوري چې مې ژغوري

راکوي ماته توفیق چې بدل واخلم له دښمنه (۴۸)

راولي زما د ځواک لاندې قومونه

او ما له خپلو دښمنانو خلاصوي (۴۹)

راکوي بریا په غلیمانو ای څښتنه ته

او ما ساتي له ظالمو انسانانو

ځکه نو څښتنه د قومونو منځ کې ستا کوم ستاینه (۵۰)

وايمه زه ستا د صفت سندرې

خداى وركوي لويې برياوي خپل پادشاه ته (٥١)

مينه تل عمري كوي د خپل غوره كړاى شوي سره

تل تر تله د داود او د هغه د اولادې سره <

د داود اخرنى خبرې

٢٣ (١) نو دا د داود اخرنى خبرې دي:

د يسي د زوى داود خبرې

د هغه سړي خبرې چې خداى لوړ مقام وركړى ؤ

چې ټاكلى هغه خداى ؤ د يعقوب

سندرغاړى چې ؤ خوږ د اسراييلو

> د خښتن روح خبرې زما په وسيله كولې (٢)

د هغه كلام جاري ؤ زما په ژبه

د اسراييلو خداى خبرې كړلې (٣)

د اسراييل ساتونكي وويل ماته

کله چې څوک په خلکو وکړي حکومت په عدل

کله چې وکړي حکومت د خدای له وېرې سره

په شان دی د سهار د رڼا وي چې لمر خاته کې ۴

وي په سهار چې په بې ورېځو سهار

د هغې رڼا په شان چې راپيدا پس د باران شي

چې واښه راشنه کوي په ځمکه باندې

رښتيا، همداسې چلند زما د اولادې سره به هم کيږي ۵

خدای کړی زما سره دی لوظ ښه تلپاتې لوظ

هرڅه صحيح دي تنظيم شوي سره

هغه به هيڅکله د ژمنې خپلې شاته نه شي

زما همدغه تمنا ده ټوله

دا يقيني ده چې خدای ما سره به مرسته وکړي

دا يقيني ده چې هغه به دا ترسره کړي ټول

٦ خو دي بدکاره خلک په خبر د اغزو

غورزول کيږي چې د ځانه ځنی

چې په لاسو راټولېدلی نه شي

٧ هرڅوک چې اغزي لمس کړي

کاروي دی اوسپنيز سامان يا لاستی د نېزې

هلته به سوزيږي په کوم ځای چې وي پراته هغه <

د داود نامتو جنگيالي

(اول تواريخ ١١: ١٠ - ٤١)

٨ دا د داود د لښکرو درې نامتو جنگيالي وو: لومړی يې تحموني يوشيب بشبت ؤ چې د دې

زېورو مشر ؤ. هغه په خپلې نېزې باندې د اته سوه نفرو سره وجنگېده او هغوی ټول يې په يو

وخت کې ووژل.

٩ دوهم يې العازار ؤ چې د دودو زوی ؤ او د اخوخ د خپل څخه ؤ. يوه ورځ چې فلسطينيان د

اسراييلو سره د جگړې دپاره راغونډ شوي وو، هغه او داود فلسطينيان د جگړې دپاره راوپارول.

اسراييليان بېرته په شا شول، ١٠ مگر العازار په ميدان کې ودرېد او تر هغې پورې د فلسطينيانو

سره وجنگېده چې لاس يې دومره شخ شو چې هغه نه شو کولی د خپلې تورې څخه يې لېرې کړي.

په دغه ورځ څښتن اسراييليانو ته لوی بری ورکړ. وروسته له هغې چې دا هرڅه پای ته ورسېدل

اسراييليان هغه ځای ته راستانه شول چې العازار په کې ؤ، مگر يوازې د دې دپاره چې وژل شوي

عسکر لوټ کړي.

۱۱) دريم يې شمه د حراري آجي زوی ؤ. فلسطينيان په لحي کې چپرته چې د نسکو پټي ؤ راغونډ شول. اسراييليان د فلسطينيانو څخه وتبښدل، ۱۲) مگر شمه د پټي په منځ کې ټينگ ودرېد، د هغه څخه يې دفاع وکړه او فلسطينيان يې ووژل. په دغه ورځ څښتن اسراييليانو ته لوی بری ورکړ.

۱۳) يو ځل د لو د پيل کېدلو وخت نژدې ؤ چې د داود د دېرشو افسرانو څخه درې تنه د عدولام سمڅې ته چې داود په کې ؤ ورغلل، په هغه وخت کې د فلسطينيانو يوې ډلې د رفايم په دره کې خېمې ودرولې وې. ۱۴) داود هغه وخت په خپل محفوظ ځای کې ؤ او د فلسطينيانو يوې ډلې بيت لحم نيولی ؤ. ۱۵) داود ارمان وکړ او ويې ويل: <کاشکې څوک د هغه کوهي څخه چې د بيت لحم دروازې ته نژدې دی ماته اوبه راوړي.> ۱۶) نو هغو دريو زړورو نفرو د فلسطينيانو کرښې ماتې کړې، د کوهي څخه يې اوبه راوويستلې او داود ته يې راوړې، مگر داود هغه ونه څښلې او هغه يې د نذرانې په توگه څښتن ته توی کړې. ۱۷) داود وويل: <ای څښتنه، زه دا هيڅکله نه شم څښلې! دا به د هغو نفرو د وينو د څښلو په شان وي چې خپل ژوند يې په خطر کې اچولی ؤ!> نو هغه دا اوبه ونه څښلې.

د هغو دريو زړورو نفرو اتلولي دارنگه وه.

۱۸) ايشای د يواب ورور، چې مور يې زرويه وه، د دېرش کسيزه ډلې مشر ؤ. هغه په خپلې نېزې باندې د درې سوه نفرو سره وجنگېد او هغوی يې ووژل. نو په دې توگه هغه هم لکه د هغو دريو جنگياليو په شان مشهور شو. ۱۹) که څه هم هغه په هغې دېرش کسيزې ډلې کې ډېر زيات مشهور او د هغوی مشر شو، مگر د هغو دريو تنو په شان مشهور نه شو.

٢٠) بل توريالی عسکر بنایاه د یهویداع زوی ؤ چې د قبصیل څخه ؤ. هغه ډېر د زپورتوب کارونه کړي وو چې په هغو کې د دوو سترو موآبي جنگیالیو وژل شامل وو. یو ځلې هغه د واورې په ورځ یوې کندې ته ورکوز شو او یو زمري یې وواژه. ٢١) همدارنگه هغه یو ډېر غټ مصري چې په نېزه باندې سمبال ؤ وواژه. بنایاه په خپل ډانگ باندې په هغه حمله وکړه، د هغه مصري د لاس څخه یې نېزه واخیسته او هغه یې ورباندې وواژه. ٢٢) بنایاه داسې د زپورتوب کارونه وکړل چې د دریو جنگیالیو په منځ کې مشهور شو. ٢٣) د هغه عزت د هغې دېرش کسيزه ډلې څخه ډېر زیات شو، مگر په دریو جنگیالیو کې نه شمېرل کېده. داود هغه د خپلو ساتونکو د ګارډ مشر وټاکه.

٢٤) په دېرش کسيزه ډله کې دغه نفر وو:

عساهیل د یوآب ورور.

الحانان د دودو زوی د بیت لحم څخه.

٢٥) شمه او الیقا د حرود څخه.

٢٦) حازر فلتی.

عیرا د عقیش زوی د تقوع څخه.

٢٧) ابیعزر د عناتوت څخه.

مبونای د حوشا څخه.

٢٨) صلمون د اخوخ څخه.

مهرای د نطوفه څخه.

٢٩) حالب د بعنه زوی د نطوفه څخه.

اتای د ریباي زوی د بنیامین د جبعي څخه.

٣٠) بنایاه د فرعاتون څخه.

هدای د جاعش د خوړونو څخه.

٣١) ابي علبون د عربات څخه.

عزموت د بحوريم څخه.

٣٢) اليحبا د شعلبون څخه.

د ياشن زامن.

يوناتان. ٣٣) شمه د حرار څخه.

اخيام د شارر زوى د حرار څخه.

٣٤) اليفلط د احسباى زوى د معكې څخه.

اليعام د اخيتوفل زوى د جيلوه څخه.

٣٥) حزرأى د كرمل څخه.

فعرأى اربى.

٣٦) ييجال د ناتان زوى د صوبې څخه.

باني د جاد څخه.

٣٧) صالح د عمون څخه.

نحرأى د بيروت څخه يعنې هغه سړى چې د يوآب وسلې به يې وړلې.

٣٨) عيرا يتري

او جارب يتري.

٣٩) اوريا حيتي.

دا ټول اووه د پرش نفره وو.

داود او سر شمېرنه

(اول تواريخ ٢١: ١ - ٢٧)

۱) خښتن يو ځل بيا په اسراييلو باندې په قهر شو او داود يې د هغوی په ضد راوپاراوه چې سختي او تکليف ورباندې راوولي. خښتن هغه ته وويل: <لاړ شه او د اسراييلو او يهودا خلک وشماره.> ۲) نو داود د خپلو لښکرو قوماندان يوآب ته حکم وکړ: <د خپلو عسکري منصبدارانو سره د اسراييلو په ټولو قبيلو کې په شمال کې د دان څخه، په جنوب کې تر بئرشع پورې وگرځه او خلک وشماره. زه غواړم پوه شم چې هغوی څومره دي.>

۳) مگر يوآب پادشاه ته ځواب ورکړ: <اعليحضرته! ستاسو خښتن خدای دې د اسراييلو د قوم شمېر د اوسني شمېر څخه سل چنده زيات کړي او تاسو دې ژوندي اوسئ چې هغه ووينئ. مگر اعليحضرته! ولې تاسو غواړئ چې دا کار وکړئ؟>

۴) خو پادشاه يوآب او د هغه عسکري منصبداران مجبور کړل چې د هغه امر ته غاړه کېږدي. نو هغوی د پادشاه د حضور څخه روان شول چې د اسراييلو خلک وشماري.

۵) هغوی د اردن د سيند څخه پورې وتل او خپل کار يې د عروعر څخه او د يو بل ښار چې د درې په منځ کې ؤ پيل کړ. بيا وروسته هغوی د جاد د سيمې څخه تېر شول او شمال خوا يعزير ته لاړل. ۶) هغوی جلعاد او د تحتيم حدشي سيمې ته لاړل او دان يعن ته ورسېدل، بيا وروسته لوېديځ خواته تاو شول او صيدون ته ورسېدل. ۷) وروسته بيا هغوی جنوب خواته د صور قوي شوي ښار او د حويانو او کنعانيانو ټولو ښارونو ته لاړل. په پای کې د يهودا جنوبي خواته تر بئرشع پورې لاړل. ۸) هغوی په نهو مياشتو او شلو ورځو په ټول هېواد کې وگرځېدل او بېرته اورشليم ته راستانه شول. ۹) هغوی پادشاه ته د هغو نفرو د شمېر راپور ورکړ چې جنگ يې کولی شو. په اسراييلو کې اته لکه او په يهودا کې پنځه لکه نفره وو.

۱۰) خو وروسته له هغې چې داود سر شمېرنه واخيسته د هغه وجدان نارامه شو او خښتن ته يې

وويل: <په دې کار سره ما ډېره سخته گناه وکړه! نو ای څښتنه، زه تاته زاري کوم چې د خپل غلام گناه وبخښه ځکه چې ما ډېر احمقانه کار کړی دی.>

۱۱) په راتلونکي سهار، مخکې له دې چې داود له خوبه راپاڅي څښتن جاد ته چې د داود نبي و ويلي وو: ۱۲) <لاړ شه او داود ته ووايه چې څښتن داسې وايي: زه تاته د دريو سزاگانو د ټاکلو اختيار درکوم، د هغو څخه يو وټاکه چې هغه ستا په ضد ترسره کړم.>

۱۳) نو جاد داود ته ورغی او څه چې څښتن ورته ويلي وو هغه يې بيان کړل. پوښتنه يې ورڅخه وکړه: <له دغو څخه دې کومه يوه وي؟ آیا درې کاله دې ستا په هېواد کې قحطي وي، يا درې مياشتې د خپلو دښمنانو څخه تېښته او يا به درې ورځې ستا په هېواد کې وبا وي؟ اوس په دې هکله فکر وکړه او راته ووايه چې بېرته څښتن ته څه ځواب يوسم.>

۱۴) داود جاد ته په ځواب کې وويل: <زه په ډېر لوی مصيبت کې يم، مگر نه غواړم چې د خلکو له خوا سزا ووينم. پرېږده چې څښتن په خپله مونږ ته سزا راکړي ځکه چې هغه ډېر مهربان او رحيم دی.>

۱۵) نو څښتن په هغه سهار په اسراييلو باندې وبا نازله کړه او تر هغه وخته پورې يې دوام وکړ چې هغه ټاکلی و. د دان څخه تر بئرشيع پورې اويا زره خلک مړه شول. ۱۶) کله چې د څښتن فرېښته نژدې وه چې اورشليم له منځه يوسي، څښتن خپله اراده خلکو ته د سزا ورکولو په هکله بدله کړه او هغې فرېښتې ته چې هغوی يې وژل وويل: <ودرېره! بس دی!> په دې وخت کې د څښتن فرېښته د ييوسي ارونه د درمند ځای سره وه.

۱۷) کله چې داود هغه فرېښته وليدله چې خلک يې وژل نو څښتن ته يې وويل: <زه گناهکار يم. ما گناه کړې ده، دا خلک لکه د بې گناه پسونو په شان دي. هغوی څه کړي دي؟ مهرباني وکړه ما او

زما کورنی ته سزا راځه.

داود د قربانی ځای جوړوي

۱۸ په هماغه ورځ جاد داود ته ورغی او ورته ویې ویل: <د یبوسي ارونه درمند ځای ته لاړ شه او هلته د خښتن دپاره د قربانی ځای جوړ کړه.> ۱۹ نو داود لکه څنګه چې خښتن د جاد په وسیله امر کړی ؤ هغه ځای ته لاړ. ۲۰ کله چې ارونه وکتل، پادشاه او د هغه نفر یې ولیدل چې د ده خواته راروان دي. هغه راووت او د پادشاه په مخکې د درناوي په خاطر په ځمکه باندې پرمخې پرېوت.

۲۱ ارونه پوښتنه وکړه: <اعلیحضرته، تاسو ولې ماته راغلی؟>

داود ځواب ورکړ: <زه د دې دپاره راغلی يم چې ستا درمند ځای په بیه واخلم او په هغه کې د خښتن دپاره د قربانی ځای جوړ کړم. ځکه زه غواړم چې وبا بنده شي.>

۲۲ ارونه وویل: <اعلیحضرته! هرڅه چې تاسو غواړئ هغه واخلي او خښتن ته یې وړاندې کړئ. دا دي غوایان د سوزېدونکې قربانی دپاره او دا دي د هغوی جغونه او د غوبل کولو څپرونه چې د سوزولو د موادو په توګه ورڅخه کار واخیستل شي. ۲۳ ای پادشاه، دا ټول تاسو ته درکوم.> همدارنګه ارونه پادشاه ته وویل: <ستاسو خښتن خدای دې قبول کړي.>

۲۴ مګر پادشاه ارونه ته په ځواب کې وویل: <نه، زه په دې باندې ټینګار کوم چې د هغې بیه درکړم. زه به خپل خښتن خدای ته هغه سوزېدونکې قربانی وړاندې نه کړم چې ماته وړیا تمامې شوې وي.> نو داود هغه درمند ځای او غوایان په پنځوس مثقاله سپینو زرو باندې واخیستل. ۲۵ بیا داود په هغه ځای کې خښتن ته د قربانی ځای جوړ کړ او سوزېدونکې او د سلامتی نذرانې یې

وړاندې کړې. نو څښتن د هېواد دپاره د هغه دعا قبوله کړه او په اسراييلو باندې وبا بنده شوه.